

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-95-05

Druk nr 189

Warszawa, 13 grudnia 2005 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Konwencji w sprawie
znakowania plastycznych materiałów
wybuchowych w celu ich wykrywania,
podpisanej w Montrealu dnia 1 marca
1991 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Transportu i Budownictwa.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 1 marca 1991 r. została podpisana w Montrealu Konwencja w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tej Konwencji,
- postanowienia Konwencji są przyjęte, potwierdzone i będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Konwencji w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, podpisanej w Montrealu dnia 1 marca 1991 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, podpisanej w Montrealu dnia 1 marca 1991 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

W roku 1991 odbyła się w Montrealu Konferencja Dyplomatyczna Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), w której wzięło udział 79 państw członkowskich oraz przedstawiciele licznych organizacji międzynarodowych. Przedmiotem prac Konferencji było przygotowanie ostatecznego tekstu Konwencji w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania oraz Aktu Końcowego Konferencji.

Konferencja zakończyła się podpisaniem w dniu 1 marca 1991 r. przez 41 państw ww. Konwencji oraz Aktu Końcowego przez 79 państw. Delegacja polska nie podpisała Konwencji, podpisała tylko Akt Końcowy Konferencji.

Zgodnie z art. XIII ust. 1 Konwencji, każde państwo, które nie podpisało Konwencji, może przystąpić do niej w dowolnym czasie.

Zasadniczym celem Konwencji jest poprawa bezpieczeństwa międzynarodowego i zapobieganie aktom terroryzmu, w wyniku których może nastąpić zniszczenie statków powietrznych, innych środków transportu i obiektów na ziemi – przez wprowadzenie obowiązku znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania.

Tak więc, Konwencja wymaga, aby każde państwo będące jej stroną podjęło niezbędne i skuteczne działania w następujących celach:

- 1) zakazu wytwarzania i zapobieganiu wytwarzania na jego terytorium nieoznakowanych materiałów wybuchowych;
- 2) wwozu i wywozu nieoznakowanych materiałów wybuchowych (z wyłączeniem wwozu i wywozu dokonywanego przez organy wojskowe i policyjne danego państwa w celach, które nie są sprzeczne z Konwencją);
- 3) ścisłego i skutecznego kontrolowania posiadania i przekazywania wytworzonych na jego terytorium lub wwiezionych na jego terytorium, przed dniem wejściem w życie Konwencji, plastycznych materiałów wybuchowych oraz ich

zniszczenia lub wykorzystania dla celów, które nie są sprzeczne z Konwencją, oznakowania lub trwałego pozbawienia właściwości, w okresie:

- a) 3 lat od dnia wejścia w życie Konwencji w stosunku do tego państwa – tych zapasów materiałów wybuchowych, które nie znajdują się w posiadaniu organów wojskowych lub policyjnych, oraz
 - b) 15 lat od dnia wejścia w życie Konwencji w stosunku do tego państwa – tych zapasów materiałów wybuchowych, które znajdują się w posiadaniu organów wojskowych lub policyjnych;
- 4) z datą wejścia w życie Konwencji w stosunku do tego państwa – zniszczenia, tak szybko jak to możliwe, wykrytych na jego terytorium innych niż wskazane wyżej, nieoznakowanych materiałów wybuchowych, niebędących zapasami organów wojskowych i policyjnych;
- 5) ścisłej i skutecznej kontroli posiadania i przekazywania materiałów wybuchowych wymienionych w ust. 2 części 1 (np. materiały dla celów naukowo-badawczych, szkoleniowych, sądowniczych) produkowanych w ograniczonych ilościach, dla zapobieżenia ich przekazania lub użycia w celach sprzecznych z Konwencją;
- 6) tak szybko jak to możliwe, zniszczenia nieoznakowanych materiałów wybuchowych, wytworzonych po wejściu w życie Konwencji, nie spełniających warunków ust. 2 części 1 załącznika technicznego do Konwencji).

Na mocy Konwencji powołuje się Międzynarodową Komisję Techniczną ds. Materiałów Wybuchowych, której zadaniem jest dokonywanie oceny postępu technicznego w zakresie wytwarzania, znakowania i wykrywania materiałów wybuchowych oraz dokonywanie zmian w załączniku technicznym do Konwencji.

Skutki polityczne:

Ratyfikacja Konwencji pozwala na realizację zobowiązań nałożonych na kraje członkowskie przez Zgromadzenie Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w rezolucji A-27 przyjętej jednogłośnie na 27. sesji tego Zgromadzenia.

Zobowiązanie intensyfikacji prac ww. organizacji w celu stworzenia międzynarodowego systemu znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania było także przedmiotem rezolucji 635 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 14 czerwca 1989 r. oraz rezolucji 44/29 Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z dnia 4 grudnia 1989 r.

Według stanu na dzień dzisiejszy stronami Konwencji jest 115 państw członkowskich Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, w tym 21 państw członkowskich UE (z wyłączeniem Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Szwecji i Królestwa Belgii).

Ratyfikacja przez Rzeczpospolitą Polską Konwencji będzie zgodna z Deklaracją dot. zwalczania terroryzmu wraz z Planem działania, przyjętymi w 2004 r. przez Radę UE w zakresie walki z terroryzmem.

Skutki społeczne ratyfikacji Konwencji:

Znakowanie plastycznych materiałów wybuchowych umożliwi łatwiejsze ich wykrywanie np. w czasie kontroli bagażu pasażerów. Przyczyni się to niewątpliwie do zminimalizowania możliwości dokonywania aktów terroryzmu np. na pokładach statków powietrznych, a przez to do zwiększenia bezpieczeństwa pasażerów i członków załóg, oraz w skupiskach ludności na ziemi.

Aktualnie w Rzeczypospolitej Polskiej tylko ZPS Pionki Spółka z o.o. jest wytwórcą materiałów wybuchowych.

Swoim zakresem Konwencja obejmie przede wszystkim następujące podmioty krajowe: wytwórców, użytkowników (np. wojsko, policja, górnictwo, budownictwo), przewoźników, organy kontroli.

Skutki ekonomiczne:

Akty terroru dokonywane na pokładach statków powietrznych lub przy ich użyciu pociągają za sobą olbrzymie szkody materialne związane z utratą statków powietrznych i obiektów na ziemi, a także konieczność wypłat wysokich odszkodowań przez przewoźników lotniczych i towarzystwa ubezpieczeniowe

rodzinom poszkodowanych. W związku z aktami terroru z dnia 11 września 2001 r., które miały miejsce w Stanach Zjednoczonych Ameryki, towarzystwa ubezpieczeniowe znacząco podniosły wysokość stawek ubezpieczeniowych dla linii lotniczych, co spowodowało znaczne osłabienie kondycji ekonomicznej większości przewoźników, a nawet bankructwa niektórych przedsiębiorstw.

Możliwość łatwiejszego wykrywania większości materiałów wybuchowych spowoduje ograniczenie aktów terroru i w konsekwencji ograniczenie szkód związanych z tymi aktami.

Skutki finansowe:

Skutki finansowe wejścia w życie Konwencji są związane z kosztami badań wdrożeniowych dotyczących technologii produkcji materiałów wybuchowych w związku z koniecznością ich znakowania. W zakres tych kosztów wchodzi koszt zakupu surowców do syntezy środka znakującego, koszt dodatkowego wyposażenia technologicznego zakładów produkujących oraz koszt prac badawczych nad własnościami zmodyfikowanego materiału wybuchowego.

Analiza i kalkulacja kosztów badań wdrożeniowych materiału znakującego plastyczne materiały wybuchowe wykonana przez Instytut Przemysłu Organicznego na zlecenie Ministerstwa Infrastruktury i Ministerstwa Gospodarki i Pracy określa wysokość nakładów koniecznych na te badania na ok. 300 tys. zł. Prace te powinny być prowadzone przez Instytut Przemysłu Organicznego, ZPS Pionki i Wojskowy Instytut Techniki Inżynierskiej.

Ww. nakłady zostaną poniesione z budżetów Ministerstwa Gospodarki i Pracy i Ministerstwa Obrony Narodowej.

Koszty związane z produkcją oznakowanych plastycznych materiałów wybuchowych będą ponosili wytwórcy tych materiałów. Cena tony znakowanego materiału plastycznego wzrośnie nie więcej niż o 3-5%.

Ponadto, w ww. analizie oszacowano, że koszty:

- przygotowania właściwych organów policji (jednostki antyterrorystyczne, Centrum Szkolenia Przewodników i Psów w Sułkowicach) wyniosą ok. 30 tys. zł,

- przygotowania właściwych organów straży granicznej – ok. 25 tys. zł,
- prac we właściwych organach administracyjnych (MON) i wojskowych (Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia) – ok. 25 tys. zł,
- zlecenia przygotowania przez IPO próbek dla laboratoriów i właściwych jednostek ochrony – ok. 20 tys. zł.

Łącznie ok. 100 tys. zł.

Koszty te zostaną pokryte z budżetów Ministerstwa Gospodarki i Pracy, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministerstwa Obrony Narodowej.

Według opinii ekspertów wojskowych nie będą ponoszone koszty utylizacji nieoznakowanego materiału wybuchowego, gdyż okres 15 lat, w jakim ta utylizacja powinna nastąpić, jest naturalnym okresem przesuwania zapasów do bieżącego szkolenia wojska.

Ogółem koszty związane z realizacją postanowień Konwencji można określić szacunkowo na kwotę ok. 400 tys. zł.

Skutki prawne:

Konwencja weszła w życie dnia 21 czerwca 1998 r.

Materia uregulowana w Konwencji częściowo podlega zakresowi obowiązujących następujących ustaw:

- ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. w sprawie wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087).

Ponieważ postanowienia Konwencji nie zawierają norm samowynalnych („...strona podejmie niezbędne i skuteczne działania dla zapewnienia...”, „...dla wykonania ścisłej i skutecznej kontroli...”), dla wdrożenia tych postanowień Konwencji do systemu prawa polskiego będzie konieczne podjęcie działań legislacyjnych o charakterze dostosowawczym i realizacyjnym w zakresie materii objętej Konwencją. Dotyczy to przede wszystkim zmian przepisów o wytwarzaniu i obrocie materiałami wybuchowymi oraz instrukcji technicznych i technologicznych dla producentów materiałów wybuchowych.

Z uwagi na fakt, że materia uregulowana w Konwencji jest materiałą pokrywającą się zakresowo z materiałą uregulowaną ww. ustawami, a więc wypełnione zostały przesłanki art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w związku z art. XIII ust. 2 niniejszej Konwencji – związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją powinno nastąpić w drodze ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją nastąpi przez przystąpienie, w związku z upływem terminu, w którym przedmiotowa Konwencja była otwarta do podpisu (dnia 21 czerwca 1998 r.).

Uwzględniając powyższe, należy stwierdzić, że ratyfikowanie Konwencji w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, pomimo konieczności poniesienia nakładów finansowych oraz podjęcia działań organizacyjnych i kontrolnych, związanych z realizacją jej postanowień, jest niezbędne z uwagi na bezpieczeństwo obywateli polskich, a więc w pełni odpowiada celom i interesom Rzeczypospolitej Polskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Jarosław Pietras

Min.JP-*487* /2005/DP/kr

Warszawa, dnia *9 X* 2005 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, podpisanej w Montrealu dnia 1 marca 1991 r.*, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szczególnie Pani Minister,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-95-05) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Jerzy Polaczek
Minister Transportu i Budownictwa

K O N W E N C J A
w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych
w celu ich wykrywania

PAŃSTWA - STRONY NINIEJSZEJ KONWENCJI

ZDAJĄC SOBIE SPRAWĘ z wpływu aktów terrorystycznych na bezpieczeństwo międzynarodowe,

WYRAŻAJĄC głębokie zaniepokojenie w związku z aktami terroryzmu, celem których jest zniszczenie statków powietrznych, innych środków transportu oraz innych obiektów,

ZANIEPOKOJONE tym, że dla dokonania takich aktów terrorystycznych wykorzystywane były plastyczne materiały wybuchowe,

UWZGLĘDNIAJĄC, że znakowanie materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania będzie w znacznym stopniu sprzyjać zapobieganiu takim bezprawnym aktom,

UZNAJĄC, że w celach powstrzymania takich bezprawnych aktów istnieje nagła potrzeba wydania międzynarodowego aktu prawnego, nakładającego na państwa obowiązek podejmowania odpowiednich działań w celu właściwego znakowania plastycznych materiałów wybuchowych,

UWZGLĘDNIAJĄC rezolucję 635 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 14 czerwca 1989 r. oraz rezolucję 44/29 Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 4 grudnia 1989 r. zobowiązujących Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego do zintensyfikowania jej prac w celu stworzenia międzynarodowego systemu znakowania plastycznych lub prasowanych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania,

BIORĄC POD UWAGĘ rezolucję A27-8 jednogłośnie przyjętą na 27 sesji Zgromadzenia Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, w której Zgromadzenie uznało za najwyższy priorytet przygotowanie nowego międzynarodowego aktu prawnego dotyczącego znakowania plastycznych lub prasowanych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania,

PODKREŚLAJĄC z zadowoleniem rolę Rady Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w przygotowaniu Konwencji, jak również gotowość tej Organizacji do przyjęcia na siebie funkcji związanych z jej wdrożeniem;

UZGODNIŁY CO NASTĘPUJE:

Artykuł I

Dla celów niniejszej Konwencji:

1. „Materiały wybuchowe” oznaczają materiały wybuchowe znane powszechnie jako „plastyczne materiały wybuchowe”, w tym materiały wybuchowe w giętkiej lub elastycznej prasowanej postaci, jak to określono w załączniku technicznym do niniejszej Konwencji.
2. „Czynnik wykrywający” oznacza substancję opisaną w załączniku technicznym do niniejszej Konwencji, która dodana do materiału wybuchowego czyni go wykrywalnym.
3. „Znakowanie” oznacza dodanie do materiału wybuchowego substancji znakującej, zgodnie z załącznikiem technicznym do niniejszej Konwencji.
4. „Wytwarzanie” oznacza każdy proces łącznie z przetwarzaniem, w wyniku którego wytwarzane są materiały wybuchowe.
5. „Uzbrojenie wojskowe posiadające odpowiednią autoryzację” zawiera, ale nie jest ograniczone do uzbrojenia takiego jak : łuski, bomby, pociski, miny, rakiety, ładunki o specjalnym kształcie, granaty i perforatory wytworzone wyłącznie dla celów wojskowych lub policyjnych, zgodnie z ustawodawstwem i przepisami danego Państwa - Strony.
6. „Państwo - wytwórca” oznacza każde państwo, na terytorium którego wytwarzane są materiały wybuchowe.

Artykuł II

Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne i skuteczne działania w celu zakazu i zapobieganiu wytwarzania na jego terytorium nie oznakowanych materiałów wybuchowych.

Artykuł III

1. Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne i skuteczne działania w celu zakazania wwozu na jego terytorium lub wywozu z jego terytorium nie oznakowanych materiałów wybuchowych oraz zapobiegania takim praktykom.
2. Postanowienia ustępu 1 nie będą stosowane do przewozu w celach, które nie są sprzeczne z niniejszą Konwencją, nie oznakowanych materiałów wybuchowych, znajdujących się pod kontrolą danego Państwa - Strony zgodnie z ustępem 1 artykułu IV, przez organy Państwa – Strony, wykonujące funkcje wojskowe lub policyjne.

Artykuł IV

1. Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne działania w celu ścisłej i skutecznej kontroli nad posiadaniem i przekazywaniem nie oznakowanych materiałów wybuchowych, które zostały wytworzone na jego terytorium lub wwieziona na jego terytorium przed wejściem w życie niniejszej Konwencji w danym państwie tak, aby przeciwdziałać ich użyciu lub wykorzystaniu w celach sprzecznych z niniejszą Konwencją.

2. Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne działania dla zapewnienia, aby wszelkie zapasy materiałów wybuchowych wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu, nie znajdujące się w posiadaniu jego organów spełniających funkcje wojskowe lub policyjne, zostały zniszczone lub wykorzystane dla celów, które nie są sprzeczne z niniejszą Konwencją, oznakowane lub też trwale pozbawione właściwości wybuchowych w ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tego Państwa.

3. Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne działania dla zapewnienia, aby wszelkie zapasy materiałów wybuchowych wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu znajdujące się w posiadaniu jego organów spełniających funkcje wojskowe lub policyjne i które nie zostały włączone w charakterze integralnej części do uzbrojenia wojskowego odpowiednio autoryzowanego - zostały zniszczone lub wykorzystane w sposób, który nie jest sprzeczny z niniejszą Konwencją, oznakowane lub też trwale pozbawione właściwości wybuchowych w ciągu piętnastu lat od wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tego Państwa.

4. Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne działania dla zapewnienia, tak szybko jak to możliwe, zniszczenia na swoim terytorium nie oznakowanych materiałów wybuchowych, które mogą być wykryte na tym terytorium i których nie dotyczą ustępy 1 - 3 niniejszego artykułu, innych niż zapasy nie oznakowanych materiałów wybuchowych znajdujących się w posiadaniu jego organów spełniających funkcje wojskowe lub policyjne i włączonych w charakterze integralnej części do uzbrojenia wojskowego odpowiednio autoryzowanego - z datą wejścia w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tego Państwa - Strony.

5. Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne działania dla wykonywania ścisłej i skutecznej kontroli nad posiadaniem i przekazywaniem materiałów wybuchowych, wymienionych w ustępie II części 1 załącznika technicznego do niniejszej Konwencji, aby zapobiec ich przekazaniu lub użyciu w celach sprzecznych z niniejszą Konwencją.

6. Każde Państwo - Strona podejmie niezbędne działania dla zapewnienia zniszczenia na jego terytorium tak szybko jak tylko możliwe nie oznakowanych materiałów wybuchowych, wytworzonych po wejściu w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do tego Państwa, które nie zostały włączone, jak to wymieniono w ustępie 2 d) części 1 załącznika technicznego do niniejszej Konwencji, oraz nie oznakowanych materiałów wybuchowych, których nie dotyczą inne punkty wymienionego ustępu 2.

Artykuł V

1. Niniejszą Konwencją powołuje się Komisję Techniczną ds. Materiałów Wybuchowych (zwaną dalej „Komisją”) składającą się co najmniej z piętnastu i nie więcej niż dziewiętnastu członków, wyznaczonych przez Radę Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (zwana dalej „Radą”) z osób nominowanych przez Państwa - Strony Konwencji.

2. Członkami Komisji będą eksperci posiadający bezpośrednio i znaczne doświadczenie w zagadnieniach dotyczących wytwarzania lub wykrywania materiałów wybuchowych lub też prowadzenia odpowiednich prac badawczych.

3. Członkowie Komisji będą pracowali w niej przez trzy lata i mogą być wyznaczeni powtórnie.

4. Sesje Komisji będą odbywały się co najmniej raz w roku w siedzibie Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego lub w takich miejscach i czasie, że będą mogły być kierowane lub zatwierdzone przez Radę.

5. Komisja przyjmie zatwierdzone przez Radę zasady działania.

Artykuł VI

1. Komisja dokona oceny postępu technicznego w odniesieniu do wytwarzania, znakowania i wykrywania materiałów wybuchowych.

2. Komisja za pośrednictwem Rady poinformuje Państwa - Strony oraz zainteresowane organizacje międzynarodowe o wynikach swojej pracy.

3. W razie konieczności Komisja zaleci Radzie dokonanie zmian w załączniku technicznym do niniejszej Konwencji. Komisja będzie dążyła do podjęcia decyzji dotyczących takich zaleceń jednomyślnie. Jeśli uzyskanie jednomyślności będzie niemożliwe, Komisja podejmie decyzję większością dwóch trzecich głosów swoich członków.

4. Rada, zgodnie z zaleceniem Komisji, może zaproponować Państwom - Stronom zmiany w załączniku technicznym do niniejszej Konwencji.

Artykuł VII

1. Każde Państwo - Strona może w ciągu dziewięćdziesięciu dni od daty powiadomienia o proponowanej zmianie w załączniku technicznym do niniejszej Konwencji zgłosić swoje uwagi Radzie. Rada przekaże te uwagi Komisji tak szybko jak to możliwe, w celu ich rozpatrzenia. Państwu, które przedstawiło uwagi lub zastrzeżenia do proponowanej zmiany, Rada proponuje przeprowadzenie konsultacji z Komisją.

2. Komisja rozpatrzy stanowiska Państw - Stron przedstawione zgodnie z postanowieniami poprzedniego ustępu i przedstawi je Radzie. Rada po rozpatrzeniu sprawozdania Komisji, biorąc

pod uwagę charakter zmiany i uwagi Państw - Stron, przy udziale Państw - wytwórców, może zaproponować przyjęcie tej zmiany wszystkim Państwom - Stronom.

3. Jeżeli do proponowanej zmiany nie zgłoszono w drodze pisemnej sprzeciwu ze strony pięciu lub więcej Państw – Stron w ciągu dziewięćdziesięciu dni od daty powiadomienia przez Radę o danej zmianie, zmiana zostanie uznana za przyjętą i wejdzie w życie po upływie stu osiemdziesięciu dni lub po upływie innego okresu, który określono w proponowanej zmianie dla Państw - Stron, które nie zgłosiły do niej zastrzeżeń.

4. Państwa - Strony, które zgłosiły zastrzeżenia do proponowanej zmiany mogą później, w drodze złożenia w depozycie dokumentu przyjęcia lub zatwierdzenia, wyrazić zgodę na związanie przepisami tej zmiany.

5. Jeżeli pięć lub więcej Państw - Stron zgłosiło zastrzeżenia do proponowanej zmiany, Rada przekaze ją Komisji w celu dalszego rozpatrzenia.

6. Jeżeli proponowanej zmiany nie przyjęto zgodnie z ustępem 3 niniejszego artykułu, Rada może zwołać konferencję wszystkich Państw - Stron.

Artykuł VIII

1. Państwa - Strony w miarę możliwości będą przekazywały Radzie informacje, które pomogą Komisji w wypełnianiu jej funkcji zgodnie z ustępem 1 artykułu VI.

2. Państwa - Strony poinformują Radę o podjętych przedsięwzięciach w celu wdrożenia postanowień niniejszej Konwencji. Rada przekaze te informacje do wiadomości wszystkim Państwom - Stronom oraz zainteresowanym organizacjom międzynarodowym.

Artykuł IX

Rada we współpracy z Państwami - Stronami i zainteresowanymi organizacjami międzynarodowymi podejmie właściwe działania w celu ułatwienia wdrożenia niniejszej Konwencji, włącznie z zapewnieniem pomocy technicznej oraz środków dla wymiany informacji dotyczących postępu technicznego w znakowaniu i wykrywaniu materiałów wybuchowych.

Artykuł X

Załącznik techniczny do niniejszej Konwencji stanowi jej integralną część.

Artykuł XI

1. Każdy spór między dwoma lub więcej Państwami - Stronami dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji, który nie może być rozstrzygnięty w drodze negocjacji, na

prośbę jednego z tych Państw będzie przekazany do arbitrażu. Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od daty wyrażenia prośby o arbitraż Strony nie będą mogły porozumieć się w sprawie zorganizowania arbitrażu, każda z tych Stron może na żądanie, zgodnie ze statutem Trybunału skierować spór do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

2. Każde Państwo - Strona może przy podpisaniu, ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu niniejszej Konwencji lub przy przystąpieniu do niej oświadczyć, że nie uważa się za związane postanowieniami poprzedniego ustępu. Inne Państwa - Strony nie będą związane postanowieniami poprzedniego ustępu w odniesieniu do żadnego Państwa - Strony, wnoszącego takie zastrzeżenie.

3. Każde Państwo - Strona, które wniosło zastrzeżenie zgodnie z poprzednim ustępem może w dowolnym czasie wycofać to zastrzeżenie w drodze powiadomienia depozytariusza.

Artykuł XII

Z wyjątkiem przewidzianego w artykule XI, żadne inne zastrzeżenia nie mogą być wniesione do niniejszej Konwencji.

Artykuł XIII

1. Niniejsza Konwencja będzie otwarta do podpisu 1 marca 1991 r. przez państwa uczestniczące w Międzynarodowej Konferencji Prawa Lotniczego przeprowadzonej w Montrealu od 12 lutego do 1 marca 1991 r. Po 1 marca 1991 r. Konwencja będzie otwarta dla wszystkich państw do podpisu w siedzibie Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w Montrealu aż do wejścia jej w życie, zgodnie z ustępem 3 niniejszego artykułu. Każde państwo, które nie podpisało niniejszej Konwencji może przystąpić do niej w dowolnym czasie.

2. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu do niej. Dokumenty ratyfikacyjne, o przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu będą złożone w Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, która niniejszym zostaje wyznaczona jako depozytariusz. Przy złożeniu dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, każde państwo wydaje oświadczenie, czy jest lub nie jest Państwem - wytwórcą.

3. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie po upływie sześćdziesiątego dnia od dnia złożenia depozytariuszowi trzydziestego piątego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, pod warunkiem, że nie mniej niż pięć takich państw oświadczyło zgodnie z ustępem 2 niniejszego artykułu, że są one Państwami - wytwórcami. Jeżeli trzydzieści pięć takich dokumentów zostałoby złożonych u depozytariusza przed złożeniem oświadczeń pięciu Państw - wytwórców, niniejsza Konwencja wejdzie w życie po upływie sześćdziesiątego dnia od dnia złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia piątego Państwa - wytwórcy.

4. Dla innych państw, niniejsza Konwencja wejdzie w życie po upływie sześćdziesiątego dnia od dnia złożenia ich dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

5. Po wejściu niniejszej Konwencji w życie, podlega ona rejestracji przez depozytariusza zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych i zgodnie z artykułem 83 Konwencji o Międzynarodowym Lotnictwie Cywilnym (Chicago, 1944 r.).

Artykuł XIV

Depozytariusz niezwłocznie powiadomi wszystkich sygnatariuszy oraz Państwa - Strony o:

1. każdym podpisaniu niniejszej Konwencji i dacie takiego podpisania;
2. każdym złożeniu dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia i jego dacie, zwracając szczególną uwagę na oświadczenie, czy Państwo zadeklarowało się jako Państwo - wytwórca;
3. dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji;
4. dacie wejścia w życie każdej zmiany do niniejszej Konwencji lub do załącznika technicznego;
5. każdym wypowiedzeniu Konwencji, zgodnie z artykułem XV ; i
6. każdym oświadczeniu wydanym zgodnie z ustępem 2 artykułu XI.

Artykuł XV

1. Każde Państwo - Strona może wypowiedzieć niniejszą Konwencję w drodze pisemnego powiadomienia depozytariusza.
2. Wypowiedzenie wejdzie w życie po upływie sto osiemdziesiątego dnia od dnia otrzymania powiadomienia przez depozytariusza.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani przedstawiciele właściwie upoważnieni przez swoje rządy, podpisali niniejszą Konwencję.

PODPISANO w Montrealu dnia 1 marca 1991 r. w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach angielskim, francuskim, rosyjskim, hiszpańskim i arabskim, z których każdy jest jednakowo autentyczny.

ZAŁĄCZNIK TECHNICZNY

Część 1. OPIS MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH

I. Materiałami wybuchowymi, wymienionymi w ustępie 1 artykułu I niniejszej Konwencji, są materiały które:

- a) zawierają jeden lub kilka materiałów wybuchowych dużej mocy, które w ich czystej postaci mają ciśnienie pary mniejsze niż 10^{-4} Pa przy temperaturze 25° C;
- b) zawierają materiał wiążący; oraz
- c) jako mieszanina są miękkie lub elastyczne w normalnej temperaturze pokojowej.

II. Niżej wymienione materiały wybuchowe, nawet jeśli odpowiadają opisowi materiałów wybuchowych w ustępie 1 tej części, nie będą uznawane za materiały wybuchowe tak długo jak będą one przechowywane lub stosowane w celach wymienionych poniżej lub pozostaną włączone jak to wymieniono poniżej; dotyczy to materiałów wybuchowych, które:

- a) są wytwarzane lub przechowywane w ograniczonych ilościach, wyłącznie dla wykorzystania w odpowiednio autoryzowanych badaniach naukowych, doświadczeniach lub próbach nowych lub zmodyfikowanych materiałów wybuchowych;
- b) są wytwarzane lub przechowywane w ograniczonych ilościach, wyłącznie dla wykorzystania w odpowiednio autoryzowanych szkoleniach w zakresie wykrywania materiałów wybuchowych i/lub doświadczeniach i próbach urządzeń do wykrywania materiałów wybuchowych;
- c) są wytwarzane lub przechowywane w ograniczonych ilościach, wyłącznie dla celów wiedzy sądowniczej; lub
- d) są przeznaczone do włączenia i stanowią nieodłączną część uzbrojenia wojskowego odpowiednio autoryzowanego na terytorium państwa wytwórcy w ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszej Konwencji w stosunku do danego państwa.
Takie uzbrojenie wyprodukowane w ciągu trzech lat będzie uważane za uzbrojenie wojskowe odpowiednio autoryzowane zgodnie z ustępem 4 artykułu IV niniejszej Konwencji.

III. W tej części:

„odpowiednio autoryzowany” w ustępie 1 a), b) i c) oznacza dozwolony zgodnie z prawem i przepisami zainteresowanego Państwa – Strony; i „materiały wybuchowe o dużej mocy” zawierają ale nie ograniczają się do następujących: cyklotetrametylentetranitramin (HMX, oktogen), tetramitrat pentaeritritu (PETN, pentrit) oraz cyklotrimetylentritramit (RDX, heksogen).

CZĘŚĆ 2: MATERIAŁY ZNAKUJĄCE

Materiałem znakującym jest dowolna z substancji podanych w przedstawionej niżej tabeli. Materiały znakujące opisane w tej tabeli przeznaczone są do wykorzystania w celu ułatwienia wykrywalności materiałów wybuchowych za pomocą środków do wykrywania pary. W każdym przypadku, materiał znakujący powinien być dodawany do materiału wybuchowego w taki sposób, aby był równomiernie rozmieszczony w gotowym produkcie. Minimalna koncentracja materiału znakującego w gotowym produkcie po wytworzeniu powinna odpowiadać danym zawartym w tabeli.

TABELA

Nazwa materiału znakującego	Wzór cząsteczkowy	Ciężar cząsteczkowy	Minimalna koncentracja
Diazotan glikolu etylenowego(EGDN)	$C_2H_4(NO_3)_2$	152	0,2% w masie
2,3- dimetylo-2,3- dinitrobutan (DMNB)	$C_6H_{12}(NO_2)_2$	176	0,1% w masie
p - nitrotoluen (p.-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5% w masie
o -nitrotoluen (o-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5% w masie

Każdy materiał wybuchowy, który w rezultacie jego zwykłego wytwarzania zawiera jakikolwiek z wyznaczonych materiałów znakujących o wymaganym minimalnym poziomie koncentracji lub powyżej tego minimalnego poziomu, będzie uważany za znakowany.

**Wykaz państw sygnatariuszy *Konwencji w sprawie znakowania plastycznych materiałów
wybuchowych w celu ich wykrywania*
podpisanej w Montrealu dnia 1 marca 1991 r.**

1. Islamskie Państwo Afganistanu
2. Republika Argentyńska
3. Republika Austrii
4. Republika Białorusi
5. Królestwo Belgii
6. Belize
7. Republika Boliwii
8. Federacyjna Republika Brazylii
9. Republika Bułgarii
10. Kanada
11. Republika Chile
12. Republika Kolumbii
13. Republika Kostaryki
14. Republika Wybrzeża Kości Słoniowej
15. Królestwo Danii
16. Republika Ekwadoru
17. Arabska Republika Egiptu
18. Republika Finlandii
19. Republika Francuska
20. Republika Gabońska
21. Republika Federalna Niemiec
22. Republika Ghany
23. Republika Grecka
24. Republika Gwinei
25. Republika Gwinei-Bissau
26. Republika Hondurasu
27. Republika Węgierska
28. Państwo Izrael
29. Jordańskie Królestwo Haszymidzkie
30. Państwo Kuwejt
31. Republika Libańska
32. Republika Madagaskaru
33. Republika Mali
34. Republika Mauritiusu
35. Meksykańskie Stany Zjednoczone
36. Królestwo Niderlandów
37. Republika Nikaragui
38. Królestwo Norwegii
39. Islamska Republika Pakistanu
40. Republika Peru
41. Republika Korei
42. Federacja Rosyjska
43. Republika Senegalu

- 44.Królestwo Hiszpanii
- 45.Królestwo Szwecji
- 46.Konfederacja Szwajcarska
- 47.Republika Togijska
- 48.Republika Turcji
- 49.Ukraina
- 50.Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej
- 51.Stany Zjednoczone Ameryki

**Wykaz państw stron *Konwencji w sprawie znakowania plastycznych materiałów
wybuchowych w celu ich wykrywania*
podpisanej w Montrealu dnia 1 marca 1991 r.**

1. Islamskie Państwo Afganistanu
2. Republika Albanii
3. Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna
4. Królestwo Arabii Saudyjskiej
5. Republika Argentyńska
6. Republika Austrii
7. Republika Azerbejdżanu
8. Królestwo Bahrajnu
9. Barbados
10. Republika Białorusi
11. Republika Beninu
12. Republika Boliwii
13. Republika Botswany
14. Bośnia i Hercegowina
15. Federacyjna Republika Brazylii
16. Republika Bułgarii
17. Burkina Faso
18. Republika Chile
19. Republika Chorwacji
20. Republika Cypryjska
21. Republika Czeska
22. Królestwo Danii
23. Republika Dżibuti
24. Arabska Republika Egiptu
25. Republika Ekwadoru
26. Państwo Erytrea
27. Republika Estońska
28. Republika Filipin
29. Republika Finlandii
30. Republika Francuska
31. Republika Gambii
32. Republika Ghany
33. Republika Grecka
34. Grenada
35. Gruzja
36. Republika Gwatemali
37. Republika Gwinei
38. Królestwo Hiszpanii
39. Republika Hondurasu
40. Republika Indii
41. Irlandia
42. Republika Islandii
43. Japonia

44. Jordańskie Królestwo Haszymidzkie
45. Republika Kamerunu
46. Kanada
47. Państwo Katar
48. Republika Kazachstanu
49. Republika Kenii
50. Republika Kirgiska
51. Republika Korei
52. Republika Kuby
53. Państwo Kuwejt
54. Republika Litewska
55. Wielka Arabska Libijska Dżamahirijja Ludowo-Socjalistyczna
56. Republika Libańska
57. Księstwo Lichtensteinu
58. Republika Łotewska
59. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii
60. Republika Madagaskaru
61. Republika Malediwów
62. Republika Mali
63. Republika Malty
64. Królestwo Marokańskie
65. Republika Wysp Marshalla
66. Meksykańskie Stany Zjednoczone
67. Republika Mołdowy
68. Księstwo Monako
69. Mongolia
70. Związek Myanmar
71. Republika Federalna Niemiec
72. Królestwo Niderlandów
73. Federalna Republika Nigerii
74. Nowa Zelandia
75. Królestwo Norwegii
76. Sułtanat Omanu
77. Republika Palau
78. Republika Panamy
79. Republika Paragwaju
80. Republika Peru
81. Republika Południowej Afryki
82. Republika Portugalska
83. Rumunia
84. Federacja Saint Kitts i Nevis
85. Republika Salwadoru
86. Niezależne Państwo Samoa
87. Republika Senegalu
88. Republika Seszeli
89. Republika Singapuru
89. Republika Słowacka
91. Republika Słowenii
92. Demokratyczna Socjalistyczna Republika Sri Lanki
93. Królestwo Suazi

- 94.Republika Sudanu
- 95.Republika Surinamu
- 96.Stany Zjednoczone Ameryki
- 97.Arabska Republika Syryjska
- 98.Konfederacja Szwajcarska
- 99.Republika Togijska
100. Królestwo Tonga
- 101.Republika Trynidadu i Tobago
- 102.Republika Tunezyjska
- 103.Turkmenistan
- 104..Republika Turcji
- 105.Republika Ugandy
- 106.Ukraina
- 107.Republika Węgierska
- 108.Republika Włoska
- 109.Wschodnia Republika Urugwaju
- 110.Republika Uzbekistanu
- 111.Republika Zambii
- 112.Republika Zielonego Przylądka
- 113.Państwo Zjednoczonych Emiratów Arabskich
- 114.Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej
- 115.Zjednoczona Republika Tanzanii

Teksty zastrzeżeń i deklaracji złożonych przez państwa strony *Konwencji o znakowaniu plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania* podpisanej w Montrealu 1 marca 1991 r.

- 1) Zastrzeżenie zgłoszone przez: Algierską Republikę Ludowo - Demokratyczną, Federacyjną Republikę Brazylii, Republikę Kuby, Republikę Hondurasu, Republikę Indii, Związek Myanmar, Republikę Peru, Republikę Korei, Arabską Republiką Syryjską oraz Republikę Turcji. Państwa te nie związują się art. XI ust. 1 Konwencji.
- 2) Oświadczenie złożone przez: Republikę Argentyńską, Republikę Austrii, Bośnię i Hercegowinę, Federacyjną Republikę Brazylii, Republikę Bułgarii, Kanadę, Republikę Czeską, Republikę Finlandii, Republikę Francuską, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Grecką, Republikę Indii, Japonię, Królestwo Norwegii, Republikę Korei, Republikę Słowacką, Republikę Południowej Afryki, Królestwo Hiszpanii, Konfederację Szwajcarską, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Stany Zjednoczone Ameryki. Państwa te deklarują zgodnie z art. XIII ust. 2 Konwencji, że są wytwórcami.
- 3) Oświadczenie złożone przez: Islamskie Państwo Afganistanu, Republikę Albanii, Algierską Republikę Ludowo - Demokratyczną, Republikę Azerbejdżanu, Królestwo Bahrajnu, Barbados, Republikę Beninu, Republikę Białorusi, Republikę Boliwii, Republikę Botswany, Burkina Faso, Republikę Chorwacji, Republikę Kamerunu, Republikę Zielonego Przylądka, Republikę Chile, Republikę Kuby, Republika Cypryjska, Królestwo Danii, Republikę Dżibuti, Republikę Ekwadoru, Arabską Republikę Egiptu, Republikę Salwadoru, Państwo Erytrea, Republikę Estonii, Republikę Filipin, Republikę Gambii, Gruzję, Republikę Ghany, Grenadę, Republikę Gwatemali, Republikę Hondurasu, Republikę Węgierską, Republikę Islandii, Irlandię, Republikę Włoską, Jordańskie Królestwo Haszymidzkie, Republikę Kazachstanu, Republikę Kenii, Państwo Kuwejt, Republikę Kirgiską, Republikę Łotewską, Republikę Libańską, Wielką Arabską Libijską Dżamahiriję Ludowo – Socjalistyczną, Księstwo Liechtenstein, Republikę Litewską, Republikę Madagaskaru, Republikę Malediwów, Republikę Mali, Republikę Malty, Republikę Wysp Marshalla, Meksykańskie Stany Zjednoczone, Księstwo Monako, Mongolie, Królestwo Marokańskie, Królestwo Niderlandów, Federalną Republikę Nigerii, Nową Zelandię, Sułtanat Omanu, Republikę Palau, Republikę Panamy, Republikę Paragwaju, Republikę Peru, Republikę Portugalską, Państwo Katar, Republikę Mołdowy, Rumunię, Federację Saint Kitts i Nevis, Niezależne Państwo Samoa, Królestwo Arabii Saudyjskiej, Republikę Senegal, Republikę Seszeli, Republikę Singapuru, Republikę Słowenii, Demokratyczno – Socjalistyczną Republikę Sri Lanki, Republikę Sudanu, Republikę Surinamu, Królestwo Suazi, Arabską Republikę Syryjską, Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii, Zjednoczoną Republikę Tanzanii, Republikę Togojską, Królestwo Tonga, Republikę Trynidadu i Tobago, Republikę Tunezyjską, Republikę Turcji, Turkmenistan, Ukrainę, Państwo Zjednoczonych Emiratów Arabskich, Wschodnią Republikę Urugwaju, Republikę Uzbekistanu, Republikę Zambii. Państwa te deklarują zgodnie z art. XIII ust. 2 Konwencji, że nie są wytwórcami.

- 4) Notą z dnia 8 marca 1993 r. otrzymaną 25 marca 1993 r., Rząd Republiki Czeskiej poinformował Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, że, jako państwo sukcesor powstałe w wyniku rozpadu Federacyjnej Republiki Czech i Słowacji, uważa się za związany Konwencją z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1993 r. Deklaracja złożona przez byłą Federacyjną Republikę Czech i Słowacji zgodnie z art. XIII ust. 2 pozostaje w mocy dla Republiki Czeskiej.
- 5) Rząd Królestwa Danii zgłosił następujące zastrzeżenie podczas ratyfikacji Konwencji: „Do czasu późniejszej decyzji, Konwencja nie będzie miała zastosowania do Wysp Owczych”.
- 6) Zastrzeżenie zgłoszone przez Królestwo Arabii Saudyjskiej - państwo to nie związane jest art. XI ust. 1, z wyjątkiem wyraźnej deklaracji z jego strony oraz odrębnie dla każdego przypadku.
- 7) Notą z dnia 16 lutego 1995 r. otrzymaną 20 marca 1995 r. Rząd Republiki Słowackiej poinformował Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, że, jako państwo sukcesor powstałe w wyniku rozpadu Federacyjnej Republiki Czech i Słowacji, uważa się za związany Konwencją z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1993 r. Deklaracja złożona przez byłą Federacyjną Republikę Czech i Słowacji zgodnie z art. XIII ust. 2 pozostaje w mocy dla Republiki Słowackiej.
- 8) Ratyfikacja Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej odnosiła się do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Hongkongu. Oświadczenie Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z 18 czerwca 1997 r. „... zgodnie ze Wspólną Deklaracją Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Rządu Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie Hongkongu, podpisaną 19 grudnia 1984 r. Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zwróci Hongkong Chińskiej Republice Ludowej z mocą obowiązującą od 1 lipca 1997 r. Do tego czasu Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej utrzyma odpowiedzialność za Hongkong w stosunkach międzynarodowych. Zatem, od tej daty ustanie odpowiedzialność Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej za międzynarodowe prawa i obowiązki wynikające ze stosowania Konwencji do Hongkongu.”

31 sierpnia 1999 r. Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej rozszerzył ratyfikację niniejszej Konwencji na Bailiwick Guernsey i Bailiwick Jersey, Wyspę Man, Kajmany, Falklandy i Montserrat z mocą obowiązującą od 30 października 1999 r.

27 listopada 2000 r. Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej rozszerzył ratyfikację niniejszej Konwencji na Brytyjskie Wyspy Dziewicze z mocą obowiązującą od 26 stycznia 2001 r.
- 9) Notą z 21 marca 2001 r. otrzymaną 22 marca 2001 r. Rząd Chińskiej Republiki Ludowej poinformował Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego odnośnie stosowania Konwencji do Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong:

„Zgodnie z działem XI Aneksu 1 do Wspólnej Deklaracji Chińskiej Republiki Ludowej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz art. 153 Podstawowego Prawa Regionu Administracyjnego Chińskiej Republiki Ludowej – Hongkong, międzynarodowe umowy, których Chińska Republika Ludowa nie jest stroną, a które są wprowadzone w życie Hongkongu mogą dalej pozostawać w mocy w Specjalnym Regionie Administracyjnym Hongkong. W związku z tym wyżej wymieniona Konwencja będzie w dalszym ciągu stosowana w Specjalnym Regionie Administracyjnym Hongkong po 1 lipca 1997 r. Tymczasem, zgodnie z art. XIII Konwencji Rząd Chińskiej Republiki Ludowej pragnie również złożyć następujące oświadczenie: Specjalny Region Administracyjny Hongkong nie jest regionem produkcji plastycznych materiałów wybuchowych.

W ramach powyższego odpowiedzialność za międzynarodowe prawa i obowiązki stron Konwencji zostanie przejęta przez Rząd Chińskiej Republiki Ludowej.”

10) W dokumencie o przystąpieniu Rząd Nowej Zelandii zadeklarował, że „ratyfikacja nie będzie rozszerzona na Tokelau, chyba że do tego czasu, na podstawie właściwej konsultacji z tym terytorium, zostanie złożona przez Rząd Nowej Zelandii u Depozytariusza Deklaracja w tej sprawie.”

11) Dokument o przystąpieniu złożony przez Rząd Arabskiej Republiki Syryjskiej zawiera następujące zastrzeżenia:

„Przystąpienie Arabskiej Republiki Syryjskiej do wymienionej Konwencji nie implikuje w jakikolwiek sposób uznania Izraela i w konsekwencji nie obejmuje wchodzenia z tym państwem w żadne stosunki regulowane przez przepisy niniejszej Konwencji.”

PROJEKT

Warszawa, dnia

O Ś W I A D C Z E N I E

Zgodnie z ust.2 art.XIII *Konwencji w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania* dnia 1 marca 1991 r. w Montrealu – niniejszym oświadcza się, że Rzeczpospolita Polska jest państwem wytwórcą plastycznych materiałów wybuchowych.

CONVENTION

on the Marking of Plastic Explosives for the Purpose of Detection,
Done at Montreal on 1 March 1991

CONVENTION

sur le marquage des explosifs plastiques et en feuilles aux fins de détection
faite à Montréal le 1er mars 1991

КОНВЕНЦИЯ

о маркировке пластических взрывчатых веществ в целях их обнаружения,
совершенная в Монреале 1 марта 1991 года

CONVENIO

sobre la marcación de explosivos plásticos para los fines de detección
hecho en Montreal el 1° de marzo de 1991

اتفاقية

بشأن تمييز المتفجرات البلاستيكية بغرض كشفها

حررت في مونتريال في 1 مارس 1991

1991

INTERNATIONAL CIVIL AVIATION ORGANIZATION
ORGANISATION DE L'AVIATION CIVILE INTERNATIONALE
МЕЖДУНАРОДНАЯ ОРГАНИЗАЦИЯ ГРАЖДАНСКОЙ АВИАЦИИ
ORGANIZACIÓN DE AVIACIÓN CIVIL INTERNACIONAL
منظمة الطيران المدني الدولي

Published by authority of the Secretary General of the International Civil Aviation Organization, to whom all correspondence, except orders and subscriptions, should be addressed.

Publié sous l'autorité du Secrétaire général de l'Organisation de l'aviation civile internationale, à qui toute correspondance, à l'exception des commandes et des abonnements, doit être adressée.

Опубликовано с санкции Генерального секретаря Международной организации гражданской авиации, которому следует направлять всю корреспонденцию, за исключением заказов и подписки.

Publicado bajo la responsabilidad del Secretario General de la Organización de Aviación Civil Internacional, a quien debe dirigirse toda la correspondencia, con excepción de los pedidos y suscripciones.

صدرت هذه الوثيقة بموجب السلطة المخولة للأمين العام لمنظمة الطيران المدني الدولي الذي يجب أن توجه إليه كل المراسلات بلمستأام طلبات الحصول على هذه الوثيقة أو طلبات الاشتراك .

Orders should be sent to one of the following addresses, together with the appropriate remittance (by bank draft, cheque or money order) in U.S. dollars or the currency of the country in which the order is placed.

Envoyer les commandes aux adresses suivantes en y joignant le montant correspondant (par chèque, chèque bancaire ou mandat) en dollars des États-Unis ou dans la monnaie du pays d'achat.

Заказы следует направлять по одному из указанных ниже адресов с соответствующим денежным переводом (тратта, чек или банковское поручение) в долларах США или в валюте страны, в которой размещается заказ.

Los pedidos deben dirigirse a las direcciones siguientes junto con la correspondiente remesa (mediante giro bancario, cheque o giro internacional) en dólares estadounidenses o en la moneda del país de compra.

ترسل طلبات الحصول على هذه الوثيقة مصحوبة بمستند سدّد قيمتها (سواء بشيك مصرفي أو شيك أو حوالة مالية مصرفية) على أي من العناوين التالية ، وذلك بالدولار الأمريكي أو بعملة البلد المرسل الطلب منها .

Document Sales Unit

International Civil Aviation Organization

999 University Street

Montreal, Quebec

Canada H3C 5H7

Tel.: (514) 954-8022

Telex: 05-24513

Fax: (514) 954-6769

Sitatex: YULCAYA

Internet: sales_unit@icao.org

Credit card orders (American Express, MasterCard and Visa) are accepted at the above address.

Les commandes par carte de crédit (American Express, MasterCard et Visa) sont acceptées à l'adresse ci-dessus.

Заказы с оплатой кредитными карточками ("Американ экспрес", "Виза" и "Мастеркард" направлять по вышеуказанному адресу.

En la dirección indicada se aceptan pedidos pagaderos con tarjetas de crédito (American Express, MasterCard y Visa).

تقبل بطاقات الائتمان (فيزا أو أمريكان اكسپرس فقط) على العنوان المذكور أعلاه .

Egypt. ICAO Representative, Middle East Office, Egyptian Civil Aviation Complex,

Cairo Airport Road, Heliopolis, Cairo 11776

Telephone: (20 2) 267-4840; Facsimile: (20 2) 267-4843; Sitatex: CAICAYA

France. Représentant de l'OACI, Bureau Europe et Atlantique Nord, 3 bis, villa Émile-Bergerat,

92522 Neuilly-sur-Seine (Cedex)

Téléphone: (33 1) 46 41 85 85; Télécopieur: (33 1) 46 41 85 00; Sitatex: PAREUYA

India. Oxford Book and Stationery Co., Scindia House, New Delhi 110001

or 17 Park Street, Calcutta 700016

Telephone: (91 11) 331-5896; Facsimile: (91 11) 332-2639

Japan. Japan Civil Aviation Promotion Foundation, 15-12, 1-chome, Toranomon, Minato-Ku, Tokyo

Telephone: (81 3) 3503-2686; Facsimile: (81 3) 3503-2689

Kenya. ICAO Representative, Eastern and Southern African Office, United Nations Accommodation,

P.O. Box 46294, Nairobi

Telephone: (254-2) 622-395; Facsimile: (254 2) 226-706; Sitatex: NBOCAYA

Mexico. Representante de la OACI, Oficina Norteamérica, Centroamérica y Caribe,

Masaryk No. 29-3er. piso, Col. Chapultepec Morales, México, D.F., 11570

Teléfono: (52 5) 250-3211; Facsimile: (52 5) 203-2757; Sitatex: MEXCAYA

Peru. Representante de la OACI, Oficina Sudamérica, Apartado 4127, Lima 100

Teléfono: (51 14) 302260; Facsimile: (51 14) 640393; Sitatex: LIMCAYA

Senegal. Représentant de l'OACI, Bureau Afrique occidentale et centrale, Boîte postale 2356, Dakar

Téléphone: (221) 8-23-47-86; Télécopieur: (221) 8 23-69-26; Sitatex: DKRCAYA

South Africa. Avex Air Training (Pty) Ltd., Private Bag X102, Halfway House, 1685, Republic of South Africa

Telephone: (27-11) 315-0003/4; Facsimile: (27-11) 805-3649; Internet: avex@iafrica.com

Spain. A.E.N.A. — Aeropuertos Españoles y Navegación Aérea, Calle Juan Ignacio Luca de Tena, 14,

Planta Tercera, Despacho 3. 11, 28027 Madrid

Teléfono: (34 1) 321-3148; Facsimile: (34 1) 321-3157; Internet: ssoe.jcsoria@aena.es

Thailand. ICAO Representative, Asia and Pacific Office, P.O. Box 11, Sanyak Ladprao, Bangkok 10901

Telephone: (66 2) 537-8189; Facsimile: (66 2) 537-8199; Sitatex: BKKCAYA

United Kingdom. Westward Digital Limited, 37 Windsor Street, Cheltenham, Glos., GL52 2JG

Telephone: (44 1242) 235-151; Facsimile: (44 1242) 584-139

CONVENTION

on the Marking of Plastic Explosives for the Purpose of Detection

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

CONSCIOUS of the implications of acts of terrorism for international security;

EXPRESSING deep concern regarding terrorist acts aimed at destruction of aircraft, other means of transportation and other targets;

CONCERNED that plastic explosives have been used for such terrorist acts;

CONSIDERING that the marking of such explosives for the purpose of detection would contribute significantly to the prevention of such unlawful acts;

RECOGNIZING that for the purpose of deterring such unlawful acts there is an urgent need for an international instrument obliging States to adopt appropriate measures to ensure that plastic explosives are duly marked;

CONSIDERING United Nations Security Council Resolution 635 of 14 June 1989, and United Nations General Assembly Resolution 44/29 of 4 December 1989 urging the International Civil Aviation Organization to intensify its work on devising an international regime for the marking of plastic or sheet explosives for the purpose of detection;

BEARING IN MIND Resolution A27-8 adopted unanimously by the 27th Session of the Assembly of the International Civil Aviation Organization which endorsed with the highest and overriding priority the preparation of a new international instrument regarding the marking of plastic or sheet explosives for detection;

NOTING with satisfaction the role played by the Council of the International Civil Aviation Organization in the preparation of the Convention as well as its willingness to assume functions related to its implementation;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article I

For the purposes of this Convention:

1. "Explosives" mean explosive products, commonly known as "plastic explosives", including explosives in flexible or elastic sheet form, as described in the Technical Annex to this Convention.
2. "Detection agent" means a substance as described in the Technical Annex to this Convention which is introduced into an explosive to render it detectable.

3. "Marking" means introducing into an explosive a detection agent in accordance with the Technical Annex to this Convention.
4. "Manufacture" means any process, including reprocessing, that produces explosives.
5. "Duly authorized military devices" include, but are not restricted to, shells, bombs, projectiles, mines, missiles, rockets, shaped charges, grenades and perforators manufactured exclusively for military or police purposes according to the laws and regulations of the State Party concerned.
6. "Producer State" means any State in whose territory explosives are manufactured.

Article II

Each State Party shall take the necessary and effective measures to prohibit and prevent the manufacture in its territory of unmarked explosives.

Article III

1. Each State Party shall take the necessary and effective measures to prohibit and prevent the movement into or out of its territory of unmarked explosives.

2. The preceding paragraph shall not apply in respect of movements for purposes not inconsistent with the objectives of this Convention, by authorities of a State Party performing military or police functions, of unmarked explosives under the control of that State Party in accordance with paragraph 1 of Article IV.

Article IV

1. Each State Party shall take the necessary measures to exercise strict and effective control over the possession and transfer of possession of unmarked explosives which have been manufactured in or brought into its territory prior to the entry into force of this Convention in respect of that State, so as to prevent their diversion or use for purposes inconsistent with the objectives of this Convention.

2. Each State Party shall take the necessary measures to ensure that all stocks of those explosives referred to in paragraph 1 of this Article not held by its authorities performing military or police functions are destroyed or consumed for purposes not inconsistent with the objectives of this Convention, marked or rendered permanently ineffective, within a period of three years from the entry into force of this Convention in respect of that State.

3. Each State Party shall take the necessary measures to ensure that all stocks of those explosives referred to in paragraph 1 of this Article held by its authorities performing military or police functions and that are not incorporated as an integral part of duly authorized military devices are destroyed or consumed for purposes not inconsistent with the objectives of this Convention, marked or rendered permanently ineffective, within a period of fifteen years from the entry into force of this Convention in respect of that State.

4. Each State Party shall take the necessary measures to ensure the destruction, as soon as possible, in its territory of unmarked explosives which may be discovered therein and which are not referred to in the preceding paragraphs of this Article, other than stocks of unmarked

explosives held by its authorities performing military or police functions and incorporated as an integral part of duly authorized military devices at the date of the entry into force of this Convention in respect of that State.

5. Each State Party shall take the necessary measures to exercise strict and effective control over the possession and transfer of possession of the explosives referred to in paragraph II of Part I of the Technical Annex to this Convention so as to prevent their diversion or use for purposes inconsistent with the objectives of this Convention.

6. Each State Party shall take the necessary measures to ensure the destruction, as soon as possible, in its territory of unmarked explosives manufactured since the coming into force of this Convention in respect of that State that are not incorporated as specified in paragraph II d) of Part I of the Technical Annex to this Convention and of unmarked explosives which no longer fall within the scope of any other sub-paragraphs of the said paragraph II.

Article V

1. There is established by this Convention an International Explosives Technical Commission (hereinafter referred to as "the Commission") consisting of not less than fifteen nor more than nineteen members appointed by the Council of the International Civil Aviation Organization (hereinafter referred to as "the Council") from among persons nominated by States Parties to this Convention.

2. The members of the Commission shall be experts having direct and substantial experience in matters relating to the manufacture or detection of, or research in, explosives.

3. Members of the Commission shall serve for a period of three years and shall be eligible for re-appointment.

4. Sessions of the Commission shall be convened, at least once a year at the Headquarters of the International Civil Aviation Organization, or at such places and times as may be directed or approved by the Council.

5. The Commission shall adopt its rules of procedure, subject to the approval of the Council.

Article VI

1. The Commission shall evaluate technical developments relating to the manufacture, marking and detection of explosives.

2. The Commission, through the Council, shall report its findings to the States Parties and international organizations concerned.

3. Whenever necessary, the Commission shall make recommendations to the Council for amendments to the Technical Annex to this Convention. The Commission shall endeavour to take its decisions on such recommendations by consensus. In the absence of consensus the Commission shall take such decisions by a two-thirds majority vote of its members.

4. The Council may, on the recommendation of the Commission, propose to States Parties amendments to the Technical Annex to this Convention.

Article VII

1. Any State Party may, within ninety days from the date of notification of a proposed amendment to the Technical Annex to this Convention, transmit to the Council its comments. The Council shall communicate these comments to the Commission as soon as possible for its consideration. The Council shall invite any State Party which comments on or objects to the proposed amendment to consult the Commission.

2. The Commission shall consider the views of States Parties made pursuant to the preceding paragraph and report to the Council. The Council, after consideration of the Commission's report, and taking into account the nature of the amendment and the comments of States Parties, including producer States, may propose the amendment to all States Parties for adoption.

3. If a proposed amendment has not been objected to by five or more States Parties by means of written notification to the Council within ninety days from the date of notification of the amendment by the Council, it shall be deemed to have been adopted, and shall enter into force one hundred and eighty days thereafter or after such other period as specified in the proposed amendment for States Parties not having expressly objected thereto.

4. States Parties having expressly objected to the proposed amendment may, subsequently, by means of the deposit of an instrument of acceptance or approval, express their consent to be bound by the provisions of the amendment.

5. If five or more States Parties have objected to the proposed amendment, the Council shall refer it to the Commission for further consideration.

6. If the proposed amendment has not been adopted in accordance with paragraph 3 of this Article, the Council may also convene a conference of all States Parties.

Article VIII

1. States Parties shall, if possible, transmit to the Council information that would assist the Commission in the discharge of its functions under paragraph 1 of Article VI.

2. States Parties shall keep the Council informed of measures they have taken to implement the provisions of this Convention. The Council shall communicate such information to all States Parties and international organizations concerned.

Article IX

The Council shall, in co-operation with States Parties and international organizations concerned, take appropriate measures to facilitate the implementation of this Convention, including the provision of technical assistance and measures for the exchange of information relating to technical developments in the marking and detection of explosives.

Article X

The Technical Annex to this Convention shall form an integral part of this Convention.

Article XI

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by the preceding paragraph. The other States Parties shall not be bound by the preceding paragraph with respect to any State Party having made such a reservation.

3. Any State Party having made a reservation in accordance with the preceding paragraph may at any time withdraw this reservation by notification to the Depository.

Article XII

Except as provided in Article XI no reservation may be made to this Convention.

Article XIII

1. This Convention shall be open for signature in Montreal on 1 March 1991 by States participating in the International Conference on Air Law held at Montreal from 12 February to 1 March 1991. After 1 March 1991 the Convention shall be open to all States for signature at the Headquarters of the International Civil Aviation Organization in Montreal until it enters into force in accordance with paragraph 3 of this Article. Any State which does not sign this Convention may accede to it at any time.

2. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by States. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the International Civil Aviation Organization, which is hereby designated the Depository. When depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, each State shall declare whether or not it is a producer State.

3. This Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit of the thirty-fifth instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Depository, provided that no fewer than five such States have declared pursuant to paragraph 2 of this Article that they are producer States. Should thirty-five such instruments be deposited prior to the deposit of their instruments by five producer States, this Convention shall enter into force on the sixtieth day following the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance, approval or accession of the fifth producer State.

4. For other States, this Convention shall enter into force sixty days following the date of deposit of their instruments of ratification, acceptance, approval or accession.

5. As soon as this Convention comes into force, it shall be registered by the Depository pursuant to Article 102 of the Charter of the United Nations and pursuant to Article 83 of the Convention on International Civil Aviation (Chicago, 1944).

Article XIV

The Depositary shall promptly notify all signatories and States Parties of:

1. each signature of this Convention and date thereof;
2. each deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession and date thereof, giving special reference to whether the State has identified itself as a producer State;
3. the date of entry into force of this Convention;
4. the date of entry into force of any amendment to this Convention or its Technical Annex;
5. any denunciation made under Article XV; and
6. any declaration made under paragraph 2 of Article XI.

Article XV

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Depositary.
2. Denunciation shall take effect one hundred and eighty days following the date on which notification is received by the Depositary.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their Governments, have signed this Convention.

DONE at Montreal, this first day of March, one thousand nine hundred and ninety-one, in one original, drawn up in five authentic texts in the English, French, Russian, Spanish and Arabic languages.

TECHNICAL ANNEX

PART 1: DESCRIPTION OF EXPLOSIVES

- I. The explosives referred to in paragraph 1 of Article I of this Convention are those that:
- a) are formulated with one or more high explosives which in their pure form have a vapour pressure less than 10^{-4} Pa at a temperature of 25°C;
 - b) are formulated with a binder material; and
 - c) are, as a mixture, malleable or flexible at normal room temperature.

II. The following explosives, even though meeting the description of explosives in paragraph 1 of this Part, shall not be considered to be explosives as long as they continue to be held or used for the purposes specified below or remain incorporated as there specified, namely those explosives that:

- a) are manufactured, or held, in limited quantities solely for use in duly authorized research, development or testing of new or modified explosives;
- b) are manufactured, or held, in limited quantities solely for use in duly authorized training in explosives detection and/or development or testing of explosives detection equipment;
- c) are manufactured, or held, in limited quantities solely for duly authorized forensic science purposes; or
- d) are destined to be and are incorporated as an integral part of duly authorized military devices in the territory of the producer State within three years after the coming into force of this Convention in respect of that State. Such devices produced in this period of three years shall be deemed to be duly authorized military devices within paragraph 4 of Article IV of this Convention.

III. In this Part:

"duly authorized" in paragraph II a), b) and c) means permitted according to the laws and regulations of the State Party concerned; and

"high explosives" include but are not restricted to cyclotetramethylenetetranitramine (HMX), pentaerythritol tetranitrate (PETN) and cyclotrimethylenetrinitramine (RDX).

PART 2: DETECTION AGENTS

A detection agent is any one of those substances set out in the following Table. Detection agents described in this Table are intended to be used to enhance the detectability of explosives by vapour detection means. In each case, the introduction of a detection agent into an explosive shall be done in such a manner as to achieve homogeneous distribution in the finished product. The minimum concentration of a detection agent in the finished product at the time of manufacture shall be as shown in the said Table.

Table

Name of detection agent	Molecular formula	Molecular weight	Minimum concentration
Ethylene glycol dinitrate (EGDN)	$C_2H_4(NO_2)_2$	152	0.2% by mass
2,3-Dimethyl-2,3-dinitrobutane (DMNB)	$C_6H_{12}(NO_2)_2$	176	0.1% by mass
para-Mononitrotoluene (p-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0.5% by mass
ortho-Mononitrotoluene (o-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0.5% by mass

Any explosive which, as a result of its normal formulation, contains any of the designated detection agents at or above the required minimum concentration level shall be deemed to be marked.

CONVENTION

sur le marquage des explosifs plastiques et en feuilles aux fins de détection

LES ÉTATS PARTIES À LA PRÉSENTE CONVENTION,
CONSCIENTS des incidences des actes de terrorisme sur la sécurité dans le monde,
EXPRIMANT leurs vives préoccupations face aux actes de terrorisme ayant pour but la destruction totale d'aéronefs, d'autres moyens de transport et d'autres cibles,
PRÉOCCUPÉS par le fait que des explosifs plastiques et en feuilles ont été utilisés pour l'accomplissement de tels actes de terrorisme,
CONSIDÉRANT que le marquage des explosifs aux fins de détection contribuerait grandement à la prévention de ces actes illicites,
RECONNAISSANT qu'afin de prévenir ces actes illicites, il est nécessaire d'établir d'urgence un instrument international obligeant les États à adopter des mesures de nature à garantir que les explosifs plastiques et en feuilles soient dûment marqués,
CONSIDÉRANT la Résolution 635 du Conseil de sécurité des Nations Unies du 14 juin 1989, ainsi que la Résolution 44/29 de l'Assemblée générale des Nations Unies du 4 décembre 1989 priant instamment l'Organisation de l'aviation civile internationale d'intensifier les travaux qu'elle mène pour mettre au point un régime international de marquage des explosifs plastiques ou en feuilles aux fins de détection,
TENANT COMPTE DE la Résolution A27-8 adoptée à l'unanimité par l'Assemblée (27e session) de l'Organisation de l'aviation civile internationale, qui a approuvé, en lui attribuant la priorité absolue, la préparation d'un nouvel instrument international concernant le marquage des explosifs plastiques ou en feuilles aux fins de détection,
NOTANT avec satisfaction le rôle joué par le Conseil de l'Organisation de l'aviation civile internationale dans la préparation de la convention ainsi que sa volonté d'assumer les fonctions liées à la mise en application de cette convention,
SONT CONVENUS DES DISPOSITIONS SUIVANTES :

Article I

Aux fins de la présente convention :

1. Par «explosifs», il faut entendre les produits explosifs communément appelés «explosifs plastiques», y compris les explosifs sous forme de feuille souple ou élastique, qui sont décrits dans l'annexe technique à la présente convention.
2. Par «agent de détection», il faut entendre une substance décrite dans l'annexe technique à la présente convention qui est ajoutée à un explosif pour le rendre détectable.

3. Par «marquage», il faut entendre l'adjonction à un explosif d'un agent de détection conformément à l'annexe technique à la présente convention.
4. Par «fabrication», il faut entendre tout processus, y compris le retraitement, qui aboutit à la fabrication d'explosifs.
5. Les «engins militaires dûment autorisés» comprennent, sans que la liste soit exhaustive, les obus, bombes, projectiles, mines, missiles, roquettes, charges creuses, grenades et perforateurs fabriqués exclusivement à des fins militaires ou de police conformément aux lois et règlements de l'État partie concerné.
6. Par «État producteur», il faut entendre tout État sur le territoire duquel des explosifs sont fabriqués.

Article II

Tout État partie prend les mesures nécessaires et effectives pour interdire et empêcher la fabrication sur son territoire d'explosifs non marqués.

Article III

1. Tout État partie prend les mesures nécessaires et effectives pour interdire et empêcher l'entrée sur son territoire ou la sortie de son territoire, d'explosifs non marqués.

2. Le paragraphe précédent ne s'applique pas aux déplacements, à des fins non contraires aux objectifs de la présente convention, par les autorités d'un État partie exerçant des fonctions militaires ou de police, des explosifs non marqués sur lesquels cet État partie exerce un contrôle conformément au paragraphe 1 de l'article IV.

Article IV

1. Tout État partie prend les mesures nécessaires pour exercer un contrôle strict et effectif sur la détention et les échanges des explosifs non marqués qui ont été fabriqués ou introduits sur son territoire avant l'entrée en vigueur de la présente convention à l'égard de cet État, pour empêcher qu'ils soient détournés ou utilisés à des fins contraires aux objectifs de la présente convention.

2. Tout État partie prend les mesures nécessaires pour faire en sorte que tous les stocks d'explosifs dont il est question au paragraphe 1 du présent article qui ne sont pas détenus par ses autorités exerçant des fonctions militaires ou de police, soient détruits ou utilisés à des fins non contraires aux objectifs de la présente convention, marqués ou rendus définitivement inoffensifs, dans un délai de trois ans à partir de l'entrée en vigueur de la présente convention à l'égard de cet État.

3. Tout État partie prend les mesures nécessaires pour faire en sorte que tous les stocks d'explosifs dont il est question au paragraphe 1 du présent article qui sont détenus par ses autorités exerçant des fonctions militaires ou de police et qui ne sont pas incorporés en tant que partie intégrante dans des engins militaires dûment autorisés, soient détruits ou utilisés à des fins non contraires aux objectifs de la présente convention, marqués ou rendus définitivement inoffensifs, dans un délai de quinze ans à partir de l'entrée en vigueur de la présente convention à l'égard de cet État.

4. Tout État partie prend les mesures nécessaires pour s'assurer de la destruction, dès que possible, sur son territoire des explosifs non marqués qui peuvent y être découverts et qui ne sont pas visés par les dispositions des paragraphes précédents du présent article, autres que les stocks d'explosifs non marqués détenus par ses autorités exerçant des fonctions militaires ou de police et incorporés en tant que partie intégrante dans des engins militaires dûment autorisés à la date de l'entrée en vigueur de la présente convention à l'égard de cet État.

5. Tout État partie prend les mesures nécessaires pour exercer un contrôle strict et effectif sur la détention et les échanges des explosifs visés au paragraphe II de la 1re Partie de l'annexe technique à la présente convention pour empêcher qu'ils ne soient détournés ou utilisés à des fins contraires aux objectifs de la présente convention.

6. Tout État partie prend les mesures nécessaires pour s'assurer de la destruction, dès que possible, sur son territoire, des explosifs non marqués fabriqués depuis l'entrée en vigueur de la présente convention à l'égard de cet État et qui n'ont pas été incorporés de la manière indiquée à l'alinéa d) du paragraphe II de la 1re Partie de l'annexe technique à la présente convention, et des explosifs non marqués qui ne relèvent plus d'aucun autre alinéa dudit paragraphe II.

Article V

1. Il est établi par la présente convention une Commission internationale technique des explosifs (appelée ci-après «la commission»), composée d'au moins quinze membres et d'au plus dix-neuf membres nommés par le Conseil de l'Organisation de l'aviation civile internationale (appelé ci-après «le Conseil») parmi des personnes proposées par les États parties à la présente convention.

2. Les membres de la commission sont des experts ayant une expérience directe et substantielle dans les domaines de la fabrication ou de la détection des explosifs, ou des recherches sur les explosifs.

3. Les membres de la commission sont nommés pour une période de trois ans et peuvent être reconduits dans leur mandat.

4. Les sessions de la commission sont convoquées au moins une fois par an au siège de l'Organisation de l'aviation civile internationale ou aux lieux et dates fixés ou approuvés par le Conseil.

5. La commission adopte son règlement intérieur, sous réserve de l'approbation du Conseil.

Article VI

1. La commission évalue l'évolution technique de la fabrication, du marquage et de la détection des explosifs.

2. La commission, par l'entremise du Conseil, communique ses conclusions aux États parties et aux organisations internationales intéressées.

3. Au besoin, la commission présente au Conseil des recommandations concernant des amendements de l'annexe technique à la présente convention. La commission s'efforce de prendre ses décisions sur ces recommandations par consensus. En l'absence de consensus, ces décisions sont prises à la majorité des deux tiers des membres de la commission.

4. Le Conseil peut, sur la recommandation de la commission, proposer aux États parties des amendements de l'annexe technique à la présente convention.

Article VII

1. Tout État partie peut, dans les quatre-vingt-dix jours suivant la date de la notification d'une proposition d'amendement de l'annexe technique à la présente convention, communiquer ses observations au Conseil. Le Conseil transmet ces observations dès que possible à la commission afin qu'elle les examine. Le Conseil invite tout État partie qui formule des observations ou des objections au sujet de l'amendement proposé à consulter la commission.
2. La commission examine les avis des États parties exprimés conformément au paragraphe précédent et fait rapport au Conseil. Le Conseil, après examen du rapport de la commission, et compte tenu de la nature de l'amendement et des observations des États parties, y compris les États producteurs, peut proposer l'amendement à l'adoption de tous les États parties.
3. Si l'amendement proposé n'a pas été rejeté par cinq États parties ou davantage par notification écrite adressée au Conseil dans les quatre-vingt-dix jours suivant la date de la notification de l'amendement par le Conseil, il est considéré comme ayant été adopté et entre en vigueur cent quatre-vingt jours plus tard ou après toute autre période prévue dans l'amendement proposé pour les États parties qui ne l'auraient pas rejeté expressément.
4. Les États parties qui auraient rejeté expressément l'amendement proposé pourront par la suite, en déposant un instrument d'acceptation ou d'approbation, exprimer leur consentement de façon à être liés par les dispositions de l'amendement.
5. Si cinq États parties ou davantage s'opposent à l'amendement proposé, le Conseil le renvoie à la commission pour complément d'examen.
6. Si l'amendement proposé n'a pas été adopté conformément au paragraphe 3 du présent article, le Conseil peut également convoquer une conférence de tous les États parties.

Article VIII

1. Les États parties communiquent au Conseil, si possible, des informations qui aideraient la commission à s'acquitter de ses fonctions aux termes du paragraphe 1 de l'article VI.
2. Les États parties tiennent le Conseil informé des mesures qu'ils ont prises pour mettre en oeuvre les dispositions de la présente convention. Le Conseil communique ces renseignements à tous les États parties et aux organisations internationales intéressées.

Article IX

Le Conseil, en coopération avec les États parties et les organisations internationales intéressées, prend les mesures appropriées pour faciliter la mise en oeuvre de la présente convention, y compris l'octroi d'une assistance technique et les mesures permettant l'échange de renseignements sur l'évolution technique du marquage et de la détection des explosifs.

Article X

L'annexe technique à la présente convention fait partie intégrante de celle-ci.

Article XI

1. Tout différend entre les États parties concernant l'interprétation ou l'application de la présente convention qui ne peut pas être réglé par voie de négociation est soumis à l'arbitrage, à la demande de l'un d'entre eux. Si, dans les six mois qui suivent la date de la demande d'arbitrage, les Parties ne parviennent pas à se mettre d'accord sur l'organisation de l'arbitrage, l'une quelconque d'entre elles peut soumettre le différend à la Cour internationale de justice, en déposant une requête conformément au Statut de la Cour.

2. Chaque État partie pourra, au moment où il signera, ratifiera, acceptera ou approuvera la présente convention ou y adhèrera, déclarer qu'il ne se considère pas lié par les dispositions du paragraphe précédent. Les autres États parties ne seront pas liés par lesdites dispositions envers tout État partie qui aura formulé une telle réserve.

3. Tout État partie qui aura formulé une réserve conformément aux dispositions du paragraphe précédent pourra à tout moment lever cette réserve par une notification adressée au depositaire.

Article XII

Sauf dans les cas prévus à l'article XI, il ne peut être formulé aucune réserve à la présente convention.

Article XIII

1. La présente convention sera ouverte le 1er mars 1991 à Montréal à la signature des États participant à la Conférence internationale de droit aérien tenue à Montréal du 12 février au 1er mars 1991. Après le 1er mars 1991, elle sera ouverte à la signature de tous les États au siège de l'Organisation de l'aviation civile internationale jusqu'à ce qu'elle entre en vigueur conformément au paragraphe 3 du présent article. Tout État qui n'aura pas signé la convention pourra y adhérer à tout moment.

2. La présente convention est soumise à la ratification, à l'acceptation, à l'approbation ou à l'adhésion des États. Les instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion seront déposés auprès de l'Organisation de l'aviation civile internationale, qui est désignée par les présentes comme depositaire. En déposant son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, chaque État déclare s'il est ou non un État producteur.

3. La présente convention entre en vigueur le soixantième jour qui suit la date du dépôt du trente-cinquième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion auprès du depositaire, à condition que cinq au moins de ces États aient déclaré conformément au paragraphe 2 du présent article qu'ils sont des États producteurs. Si trente-cinq instruments de ratification sont déposés avant le dépôt de leurs instruments par cinq États producteurs, la présente convention entre en vigueur le soixantième jour qui suit la date du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion du cinquième État producteur.

4. Pour les autres États, la présente convention entrera en vigueur soixante jours après la date du dépôt de leurs instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

5. Dès son entrée en vigueur, la présente convention sera enregistrée par le depositaire conformément aux dispositions de l'article 102 de la Charte des Nations Unies et conformément aux dispositions de l'article 83 de la Convention relative à l'aviation civile internationale (Chicago, 1944).

Article XIV

Le dépositaire notifie sans retard à tous les signataires et États parties :

1. chaque signature de la présente convention et la date de signature;
2. chaque dépôt d'un instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, ainsi que la date du dépôt, en indiquant expressément si l'État s'est déclaré être un État producteur;
3. la date d'entrée en vigueur de la présente convention;
4. la date d'entrée en vigueur de tout amendement de la présente convention ou de son annexe technique;
5. toute dénonciation faite en vertu de l'article XV;
6. toute déclaration faite en vertu du paragraphe 2 de l'article XI.

Article XV

1. Tout État partie peut dénoncer la présente convention par voie de notification écrite adressée au dépositaire.
2. La dénonciation prendra effet cent quatre-vingt jours après la date à laquelle la notification aura été reçue par le dépositaire.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires soussignés, dûment autorisés, ont signé la présente convention.

FAIT à Montréal, le premier jour du mois de mars de l'an mil neuf cent quatre-vingt-onze, en un exemplaire original comprenant cinq textes faisant également foi rédigés dans les langues française, anglaise, espagnole, russe et arabe.

ANNEXE TECHNIQUE

1re PARTIE : DESCRIPTION DES EXPLOSIFS

- I. Les explosifs visés au paragraphe 1 de l'article I de la présente convention sont ceux qui :
- sont composés d'un ou plusieurs explosifs puissants qui, dans leur forme pure, ont une pression de vapeur de moins de 10^{-4} Pa à la température de 25 °C,
 - dans leur formulation, comprennent un liant, et
 - sont, une fois mélangés, malléables ou souples à la température normale d'intérieur.

II. Les explosifs suivants, mêmes s'ils répondent à la description des explosifs qui est donnée au paragraphe I de la présente partie, ne sont pas considérés comme explosifs tant qu'ils continuent à être détenus ou utilisés aux fins mentionnées ci-après ou restent incorporés de la manière indiquée, à savoir les explosifs qui :

- sont fabriqués, ou détenus, en quantité limitée pour laboratoire uniquement aux fins de travaux dûment autorisés de recherche, de développement ou d'essais d'explosifs nouveaux ou modifiés;
- sont fabriqués, ou détenus, en quantité limitée pour laboratoire uniquement aux fins d'activités dûment autorisées de formation à la détection des explosifs et/ou de mise au point ou d'essai de matériel de détection d'explosifs;
- sont fabriqués, ou détenus, en quantité limitée pour laboratoire uniquement à des fins dûment autorisées de sciences judiciaires; ou
- sont destinés à être incorporés ou sont incorporés en tant que partie intégrante dans des engins militaires dûment autorisés, sur le territoire de l'État de fabrication, dans les trois ans qui suivent l'entrée en vigueur de la présente convention à l'égard dudit État. Les engins ainsi produits pendant cette période de trois ans sont considérés être des engins militaires dûment autorisés aux termes du paragraphe 4 de l'article IV de la présente convention.

III. Dans la présente partie :

par l'expression «dûment autorisé(e)s» employée aux alinéas a), b) et c) du paragraphe II, il faut entendre permis(es) par les dispositions législatives et réglementaires de l'État partie concerné;

l'expression «explosifs puissants» s'entend notamment de la cyclotétraméthylène-tétranitramine (octogène, HMX), du tétranitrate de pentaérythritol (penthrite, PETN) et de la cyclotriméthylène-trinitramine (hexogène, RDX).

2e PARTIE : AGENTS DE DÉTECTION

Un agent de détection est une des substances énumérées dans le tableau ci-après. Les agents de détection décrits dans le tableau ci-dessous sont destinés à être utilisés pour rendre les explosifs plus détectables au moyen de la détection de vapeur. Dans chaque cas, l'introduction d'un agent de détection dans un explosif se fait de façon à réaliser une répartition homogène dans le produit fini. La concentration minimale d'un agent de détection dans le produit fini au moment de la fabrication est celle qui est indiquée dans le tableau.

Tableau

Désignation de l'agent de détection	Formule moléculaire	Poids moléculaire	Concentration minimale
Dinitrate d'éthylène glycol (EGDN)	$C_2H_4(NO_2)_2$	152	0,2 % en masse
2,3-Diméthyl-2,3-dinitrobutane (DMNB)	$C_8H_{16}(NO_2)_2$	176	0,1 % en masse
para-Mononitrotoluène (p-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5 % en masse
ortho-Mononitrotoluène (o-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5 % en masse

Tout explosif qui, de par sa composition naturelle, contient un des agents de détection désignés à une concentration égale ou supérieure à la concentration minimale requise, est considéré comme étant marqué.

КОНВЕНЦИЯ

о маркировке пластических взрывчатых веществ
в целях их обнаружения

ГОСУДАРСТВА - УЧАСТНИКИ НАСТОЯЩЕЙ КОНВЕНЦИИ,

СОЗНАВАЯ последствия актов терроризма для международной безопасности,

ВЫРАЖАЯ глубокую обеспокоенность в связи с актами терроризма, направленными на уничтожение воздушных судов, других транспортных средств и прочих объектов,

БУДУЧИ ОБЕСПОКОЕНЫ тем, что для совершения таких террористических актов использовались пластические взрывчатые вещества,

ОТМЕЧАЯ, что маркировка таких взрывчатых веществ в целях их обнаружения будет в значительной степени способствовать предупреждению таких незаконных актов,

ПРИЗНАВАЯ, что в целях предотвращения таких незаконных актов имеется настоятельная необходимость в международном документе, возлагающем на государства обязательство принимать соответствующие меры для обеспечения того, чтобы пластические взрывчатые вещества надлежащим образом маркировались,

ПРИНИМАЯ ВО ВНИМАНИЕ резолюцию 635 Совета Безопасности Организации Объединенных Наций от 14 июня 1989 года и резолюцию 44/29 Генеральной Ассамблеи Организации Объединенных Наций от 4 декабря 1989 года, настоятельно призывающие Международную организацию гражданской авиации интенсифицировать ее работу по созданию международного режима маркировки пластических или листовых взрывчатых веществ в целях их обнаружения,

УЧИТЫВАЯ резолюцию А27-8, единогласно принятую 27-й сессией Ассамблеи Международной организации гражданской авиации, в которой Ассамблея высказалась за безотлагательную подготовку в первоочередном порядке нового международного документа, касающегося маркировки пластических или листовых взрывчатых веществ в целях их обнаружения,

ОТМЕЧАЯ с удовлетворением роль Совета Международной организации гражданской авиации в подготовке Конвенции, а также его готовность взять на себя функции, связанные с ее осуществлением,

СОГЛАСИЛИСЬ О НИЖЕСЛЕДУЮЩЕМ:

СТАТЬЯ I

Для целей настоящей Конвенции:

1. "Взрывчатые вещества" означают взрывчатые продукты, широко известные как "пластические взрывчатые вещества", в том числе взрывчатые вещества в гибкой или эластичной листовой форме, как они определены в техническом приложении к настоящей Конвенции.

2. "Маркирующее вещество" означает вещество, описанное в техническом приложении к настоящей Конвенции, которое включается во взрывчатое вещество с целью сделать его поддающимся обнаружению.
3. "Маркировка" означает включение во взрывчатое вещество маркирующего вещества в соответствии с техническим приложением к настоящей Конвенции.
4. "Изготовление" означает любой процесс, включая переработку, в результате которого производятся взрывчатые вещества.
5. "Должным образом санкционированные военные устройства" включают, в частности, гильзы, авиационные бомбы, снаряды, мины, реактивные снаряды, ракеты, сформованные при изготовлении заряды, гранаты и перфораторы, изготовленные исключительно для военных или полицейских целей согласно законам и правилам соответствующего Государства-участника.
6. "Государство-изготовитель" означает любое государство, на территории которого изготавливаются взрывчатые вещества.

СТАТЬЯ II

Каждое Государство-участник принимает необходимые и эффективные меры для запрещения и предотвращения изготовления на его территории немаркированных взрывчатых веществ.

СТАТЬЯ III

1. Каждое Государство-участник принимает необходимые и эффективные меры для запрещения и предотвращения ввоза на его территорию или вывоза с его территории немаркированных взрывчатых веществ.

2. Положения предыдущего пункта не применяются в отношении ввоза и вывоза, которые не противоречат целям настоящей Конвенции, полномочными органами Государства-участника, осуществляющими военные или полицейские функции, немаркированных взрывчатых веществ, находящихся под контролем данного Государства-участника в соответствии с пунктом 1 Статьи IV.

СТАТЬЯ IV

1. Каждое Государство-участник принимает необходимые меры для осуществления строгого и эффективного контроля над владением и передачей во владение немаркированных взрывчатых веществ, которые были изготовлены на его территории или ввезены на его территорию до вступления в силу настоящей Конвенции в отношении данного государства, с тем чтобы воспрепятствовать такому их применению или использованию, которые несовместимы с целями настоящей Конвенции.

2. Каждое Государство-участник принимает необходимые меры для обеспечения того, чтобы все запасы взрывчатых веществ, упоминаемых в пункте 1 данной Статьи, не находящиеся во владении его полномочных органов, осуществляющих военные или полицейские функции, были уничтожены или использованы таким образом, чтобы это не противоречило целям настоящей Конвенции, либо маркированы или лишены взрывчатых свойств в течение трех лет после вступления в силу настоящей Конвенции в отношении данного государства.

3. Каждое Государство-участник принимает необходимые меры для обеспечения того, чтобы все находящиеся во владении его полномочных органов, осуществляющих военные или полицейские функции, запасы взрывчатых веществ, упоминаемых в пункте I данной Статьи, которые не включены в качестве составной части в должным образом санкционированные военные устройства, были уничтожены или использованы таким образом, чтобы это не противоречило целям настоящей Конвенции, либо маркированы или лишены взрывчатых свойств в течение пятнадцати лет после вступления в силу настоящей Конвенции в отношении данного государства.

4. Каждое Государство-участник принимает необходимые меры для обеспечения возможности скорейшего уничтожения на своей территории немаркированных взрывчатых веществ, которые могут быть обнаружены на этой территории и которые не упоминаются в предыдущих пунктах данной Статьи, за исключением запасов немаркированных взрывчатых веществ, находящихся во владении его полномочных органов, осуществляющих военные или полицейские функции, и включенных в качестве составной части в должным образом санкционированные военные устройства на дату вступления в силу настоящей Конвенции в отношении данного Государства-участника.

5. Каждое Государство-участник принимает необходимые меры для осуществления строгого и эффективного контроля над владением и передачей во владение взрывчатых веществ, упомянутых в пункте II части I технического приложения к настоящей Конвенции, с тем чтобы воспрепятствовать такому их применению или использованию, которые несовместимы с целями настоящей Конвенции.

6. Каждое Государство-участник принимает необходимые меры для обеспечения возможности скорейшего уничтожения на его территории немаркированных взрывчатых веществ, изготовленных после вступления в силу настоящей Конвенции в отношении данного государства, которые не включены в военные устройства, как это предусмотрено в подпункте d) пункта II части I технического приложения к настоящей Конвенции, и немаркированных взрывчатых веществ, которые более не подпадают под действие любых других подпунктов указанного пункта II.

СТАТЬЯ V

1. Настоящей Конвенцией учреждается Международная техническая комиссия по взрывчатым веществам (в дальнейшем именуемая "Комиссия"), состоящая из не менее пятнадцати и не более девятнадцати членов, назначаемых Советом Международной организации гражданской авиации (в дальнейшем именуемым "Совет") из числа лиц, кандидатуры которых представляются Государствами — участниками настоящей Конвенции.

2. Члены Комиссии являются экспертами, обладающими непосредственным и значительным опытом в вопросах, касающихся изготовления или обнаружения взрывчатых веществ или проведения соответствующих исследовательских разработок.

3. Члены Комиссии работают в ней в течение трех лет и могут назначаться повторно.

4. Сессии Комиссии созываются по крайней мере один раз в год в Штаб-квартире Международной организации гражданской авиации или в таких местах и в такое время, которые могут быть указаны или утверждены Советом.

5. Комиссия принимает правила процедуры своей работы, подлежащие утверждению Советом.

СТАТЬЯ VI

1. Комиссия проводит оценку технического прогресса в области изготовления, маркировки и обнаружения взрывчатых веществ.
2. Комиссия через Совет докладывает о результатах своей работы Государствам-участникам и заинтересованным международным организациям.
3. При необходимости Комиссия дает рекомендации Совету в отношении поправок к техническому приложению к настоящей Конвенции. Комиссия стремится принимать свои решения по таким рекомендациям консенсусом. При отсутствии консенсуса Комиссия принимает такие решения большинством в две трети голосов ее членов.
4. Совет может по рекомендации Комиссии предлагать Государствам-участникам поправки к техническому приложению к настоящей Конвенции.

СТАТЬЯ VII

1. Любое Государство-участник может в течение девяноста дней с даты уведомления о предлагаемой поправке к техническому приложению к настоящей Конвенции направить в Совет свои замечания. Совет незамедлительно передаст эти замечания Комиссии для рассмотрения. Совет предлагает любому Государству-участнику, представившему замечания или возражения в отношении предлагаемой поправки, провести консультации с Комиссией.
2. Комиссия рассматривает мнения Государств-участников, высказанные в соответствии с положениями предыдущего пункта, и докладывает Совету. Совет после рассмотрения доклада Комиссии и с учетом характера поправки и замечаний Государств-участников, включая государства-изготовители, может предложить поправку всем Государствам-участникам для принятия.
3. Если предлагаемая поправка не встретила возражений со стороны пяти или более Государств-участников, письменно сообщивших об этом Совету в течение девяноста дней после даты уведомления Советом о данной поправке, она считается принятой и вступает в силу через сто восемьдесят дней или по истечении такого другого периода, который оговорен в предлагаемой поправке, для Государств-участников, прямо не заявивших о возражениях против нее.
4. Те Государства-участники, которые прямо заявили о возражениях против предлагаемой поправки, могут впоследствии посредством сдачи на хранение документа о принятии или утверждении выразить свое согласие на обязательность для них положений данной поправки.
5. Если пять или более Государств-участников возражают против предложенной поправки, Совет передает ее Комиссии для дальнейшего рассмотрения.
6. Если предложенная поправка не принята в соответствии с пунктом 3 настоящей Статьи, Совет может также созвать конференцию всех Государств-участников.

СТАТЬЯ VIII

1. Государства-участники по возможности передают Совету информацию, которая поможет Комиссии в осуществлении ее функций в соответствии с пунктом 1 Статьи VI.
2. Государства-участники информируют Совет о мерах, принимаемых ими для выполнения положений настоящей Конвенции. Совет доводит такую информацию до сведения всех Государств-участников и заинтересованных международных организаций.

СТАТЬЯ IX

Совет в сотрудничестве с Государствами-участниками и заинтересованными международными организациями принимает соответствующие меры, способствующие осуществлению настоящей Конвенции, включая предоставление технической помощи и меры по обмену информацией, касающейся технического прогресса в области маркировки и обнаружения взрывчатых веществ.

СТАТЬЯ X

Техническое приложение к настоящей Конвенции является неотъемлемой частью настоящей Конвенции.

СТАТЬЯ XI

1. Любой спор между двумя или более Государствами-участниками, касающийся толкования или применения настоящей Конвенции, который не может быть урегулирован путем переговоров, по просьбе одного из них передается на арбитраж. Если в течение шести месяцев со дня просьбы об арбитраже Стороны не в состоянии прийти к соглашению по вопросу об организации арбитража, по просьбе любой из этих Сторон спор может быть передан в Международный Суд в соответствии со Статутом Суда.

2. Каждое Государство-участник может при подписании, ратификации, принятии или утверждении настоящей Конвенции или при присоединении к ней сделать заявление о том, что оно не считает себя связанным положениями предыдущего пункта. Другие Государства-участники не будут связаны положениями предыдущего пункта во взаимоотношениях с любым Государством-участником, сделавшим такую оговорку.

3. Любое Государство-участник, сделавшее оговорку в соответствии с предыдущим пунктом, может в любое время снять эту оговорку путем уведомления депозитария.

СТАТЬЯ XII

За исключением предусмотренного в Статье XI, никакие оговорки не могут быть сделаны к настоящей Конвенции.

СТАТЬЯ XIII

1. Настоящая Конвенция открыта для подписания в Монреале 1 марта 1991 года государствами, участвующими в Международной конференции по воздушному праву, состоявшейся в Монреале с 12 февраля по 1 марта 1991 года. После 1 марта 1991 года Конвенция открыта для подписания всеми государствами в Штаб-квартире Международной организации гражданской авиации в Монреале до ее вступления в силу в соответствии с пунктом 3 настоящей Статьи. Любое государство, не подписавшее настоящую Конвенцию, может присоединиться к ней в любое время.

2. Настоящая Конвенция подлежит ратификации, принятию, утверждению государствами и открыта для присоединения к ней. Ратификационные грамоты и документы о принятии, утверждении или присоединении сдаются на хранение Международной организации гражданской авиации, которая настоящим назначается депозитарием. При сдаче депозитарию ратификационной грамоты, документа о принятии, утверждении или присоединении каждое государство делает заявление о том, является ли оно государством-изготовителем.

3. Настоящая Конвенция вступает в силу на шестидесятый день после даты сдачи на хранение депозитарию тридцать пятой ратификационной грамоты, документа о принятии, утверждении или присоединении, при условии, что не менее пяти таких государств заявили в соответствии с пунктом 2 настоящей Статьи о том, что они являются государствами-изготовителями. Если тридцать пять таких документов сданы на хранение до того, как поступят пять документов от государств-изготовителей, настоящая Конвенция вступает в силу на шестидесятый день после даты сдачи на хранение ратификационной грамоты, документа о принятии, утверждении или присоединении пятого государства-изготовителя.

4. Для других государств настоящая Конвенция вступает в силу через шестьдесят дней после даты сдачи ими на хранение своих ратификационных грамот, документов о принятии, утверждении или присоединении.

5. После вступления настоящей Конвенции в силу она регистрируется депозитарием в соответствии со Статьей 102 Устава Организации Объединенных Наций и в соответствии со Статьей 83 Конвенции о международной гражданской авиации (Чикаго, 1944 год).

СТАТЬЯ XIV

Депозитарий незамедлительно уведомляет все государства, подписавшие Конвенцию, и все Государства-участники:

1. о каждом подписании настоящей Конвенции и о дате такого подписания;
2. о сдаче на хранение каждой ратификационной грамоты, документа о принятии, утверждении или присоединении и о дате такой сдачи на хранение, особо указывая, заявило ли соответствующее государство о том, что оно является государством-изготовителем;
3. о дате вступления в силу настоящей Конвенции;
4. о дате вступления в силу любой поправки к настоящей Конвенции или техническому приложению к ней;
5. о любой денонсации, объявленной в соответствии со Статьей XV; и
6. о любом заявлении, сделанном в соответствии с пунктом 2 Статьи XI.

СТАТЬЯ XV

1. Любое Государство-участник может денонсировать настоящую Конвенцию путем письменного уведомления об этом депозитария.

2. Денонсация вступает в силу через сто восемьдесят дней после даты получения такого уведомления депозитарием.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ ЧЕГО нижеподписавшиеся представители, должным образом уполномоченные своими правительствами, подписали настоящую Конвенцию.

СОВЕРШЕНО в Монреале первого марта одна тысяча девятьсот девяносто первого года в одном подлинном экземпляре на русском, английском, испанском, французском и арабском языках, причем все пять текстов являются аутентичными.

ТЕХНИЧЕСКОЕ ПРИЛОЖЕНИЕ

ЧАСТЬ 1. ОПИСАНИЕ ВЗРЫВЧАТЫХ ВЕЩЕСТВ

I. Взрывчатыми веществами, упоминаемыми в пункте I Статьи I настоящей Конвенции, являются вещества, которые:

- a) представляют собой смесь, содержащую одно или несколько мощных взрывчатых веществ, которые в чистом виде имеют давление пара менее 10^{-4} Па при температуре 25°C ;
- b) представляют собой смесь со связующим материалом; и
- c) как смесь являются мягкими или эластичными при нормальной комнатной температуре.

II. Следующие продукты, несмотря на то, что они подпадают под описание взрывчатых веществ в пункте I настоящей части, не рассматриваются как взрывчатые вещества до тех пор, пока они продолжают храниться или использоваться в целях, оговоренных ниже, или остаются включенными в военные устройства, как это предусмотрено ниже, в именно те взрывчатые вещества, которые:

- a) изготавливаются или хранятся в ограниченных количествах исключительно для использования в целях должным образом санкционированных научных исследований, разработок или испытаний новых или модифицированных взрывчатых веществ;
- b) изготавливаются или хранятся в ограниченных количествах исключительно для использования в целях должным образом санкционированного обучения по обнаружению взрывчатых веществ и/или разработок или испытаний оборудования для обнаружения взрывчатых веществ;
- c) изготавливаются или хранятся в ограниченных количествах исключительно для использования в должным образом санкционированных судебно-научных целях; или
- d) предназначены для включения и включаются в качестве несъемлемой составной части в должным образом санкционированные военные устройства на территории государства-изготовителя в течение трех лет после вступления в силу настоящей Конвенции в отношении данного государства. Такие устройства, изготовленные в течение данного трехлетнего периода, считаются должным образом санкционированными военными устройствами, подпадающими под действие пункта 4 Статьи IV настоящей Конвенции.

III. В настоящей части:

"должным образом санкционированный" в подпунктах a), b) и c) пункта II означает разрешенный в соответствии с законами и правилами соответствующего Государства-участника; и

"мощные взрывчатые вещества" включают, в частности, циклотетраметилентетра-нитрамин (HMX, октоген), тетранитрат пентаэритрита (PETN, пенгрит) и циклотриметилен-тринитрамин (RDX, гексоген).

ЧАСТЬ 2. МАРКИРУЮЩИЕ ВЕЩЕСТВА

Маркирующим веществом является любое из веществ, указанных в приводимой ниже таблице. Маркирующие вещества, описанные в данной таблице, предназначены для использования в целях улучшения обнаруживаемости взрывчатых веществ с помощью средств для обнаружения паров. В каждом случае маркирующее вещество включается во взрывчатое вещество таким образом, чтобы оно было равномерно распределено в готовом продукте. Минимальная концентрация маркирующего вещества в готовом продукте после изготовления соответствует указанной в вышеупомянутой таблице.

ТАБЛИЦА

Название маркирующего вещества	Молекулярная формула	Молекулярный вес	Минимальная концентрация
Этиленгликольдинитрат (EGDN)	$C_2H_4(NO_2)_2$	152	0,2% по массе
2,3-диметил-2,3-динитробутан (DMNB)	$C_6H_{12}(NO_2)_2$	176	0,1% по массе
пара-мононитротолуол (p-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5% по массе
орто-мононитротолуол (o-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5% по массе

Любое взрывчатое вещество, которое в результате его обычного изготовления содержит любое из назначенных маркирующих веществ на требуемом минимальном уровне концентрации или с превышением этого уровня, рассматривается как маркированное.

CONVENIO

Sobre la marcación de explosivos plásticos para los fines de detección

LOS ESTADOS PARTES EN EL PRESENTE CONVENIO,

CONSCIENTES de las repercusiones de los actos de terrorismo en la seguridad internacional;

EXPRESANDO profunda preocupación por los actos terroristas destinados a destruir aeronaves, otros medios de transporte y demás objetivos;

PREOCUPADOS por el hecho de que los explosivos plásticos se han utilizado para cometer tales actos terroristas;

CONSIDERANDO que la marcación de tales explosivos para los fines de detección contribuiría de modo significativo a prevenir dichos actos ilícitos;

RECONOCIENDO que para disuadir de tales actos ilícitos se necesita urgentemente un instrumento internacional que obligue a los Estados a adoptar las medidas apropiadas para que los explosivos plásticos estén debidamente marcados;

CONSIDERANDO la Resolución 635 del Consejo de Seguridad de las Naciones Unidas del 14 de junio de 1989 y la Resolución 44/29 de la Asamblea General de las Naciones Unidas del 4 de diciembre de 1989, en las que se insta a la Organización de Aviación Civil Internacional a que intensifique su labor para establecer un régimen internacional de marcas de explosivos plásticos o en lámina que permitan detectar su presencia;

TENIENDO PRESENTE la Resolución A27-8 adoptada unánimemente por el 27º período de sesiones de la Asamblea de la Organización de Aviación Civil Internacional, la cual apoyó con prioridad máxima y preponderante la preparación de un nuevo instrumento jurídico internacional relativo a la colocación de marcas en los explosivos plásticos o en lámina para facilitar su detección;

TOMANDO NOTA con satisfacción del papel desempeñado por el Consejo de la Organización de Aviación Civil Internacional en la preparación del Convenio, así como su voluntad de asumir funciones relacionadas con su aplicación;

HAN CONVENIDO LO SIGUIENTE:

Artículo I

Para los fines de este Convenio:

1. "Explosivos" significa los productos explosivos comúnmente conocidos como "explosivos plásticos", incluidos los explosivos en forma de lámina flexible o elástica, descritos en el Anexo técnico a este Convenio.
2. "Agente de detección" significa la sustancia descrita en el Anexo técnico a este Convenio y que se introduce en un explosivo a fin de poder detectarlo.

3. "Marcación" significa la introducción en el explosivo de un agente de detección conforme al Anexo técnico a este Convenio.
4. "Fabricación" significa todo proceso, incluido el reprocesamiento, que da como resultado explosivos.
5. "Artefactos militares debidamente autorizados" comprende, sin que esta lista sea exhaustiva, cartuchos, bombas, proyectiles, minas, misiles, cohetes, cargas huecas, granadas y perforadores fabricados exclusivamente con fines militares o policiales de conformidad con las leyes y los reglamentos del Estado parte de que se trate.
6. "Estado productor" significa todo Estado en cuyo territorio se fabriquen explosivos plásticos.

Artículo II

Cada Estado parte adoptará las medidas necesarias y eficaces para prohibir e impedir la fabricación en su territorio de explosivos sin marcar.

Artículo III

1. Cada Estado parte adoptará las medidas necesarias y eficaces para prohibir e impedir la entrada o salida respecto de su territorio de explosivos sin marcar.
2. El párrafo anterior no se aplicará al desplazamiento con fines que no sean incompatibles con los objetivos de este Convenio, por las autoridades de un Estado parte que desempeñen funciones militares o policiales, de los explosivos sin marcar que estén bajo el control de dicho Estado parte de conformidad con el párrafo 1 del Artículo IV.

Artículo IV

1. Cada Estado parte adoptará las medidas necesarias para ejercer un control estricto y efectivo sobre la tenencia o transferencia de la tenencia de los explosivos sin marcar que se hayan fabricado o introducido en su territorio antes de la entrada en vigor de este Convenio respecto de dicho Estado, a fin de impedir su apoderamiento o utilización con fines incompatibles con los objetivos de este Convenio.
2. Cada Estado parte adoptará las medidas necesarias para que todas las existencias de los explosivos mencionados en el párrafo 1 de este Artículo que no estén en poder de las autoridades de dicho Estado que desempeñen funciones militares o policiales se destruyan o consuman con fines que no sean incompatibles con los objetivos de este Convenio, se marquen o se transformen permanentemente en sustancias inertes, dentro de un plazo de tres años a partir de la entrada en vigor de este Convenio respecto de dicho Estado.
3. Cada Estado parte adoptará las medidas necesarias para que todas las existencias de los explosivos mencionados en el párrafo 1 de este Artículo que estén en poder de las autoridades de dicho Estado que desempeñen funciones militares o policiales y que no estén incorporados como parte integrante de los artefactos militares debidamente autorizados se destruyan o consuman con fines que no sean incompatibles con los objetivos de este Convenio, se marquen o se transformen permanentemente en sustancias inertes, dentro de un plazo de quince años a partir de la entrada en vigor de este Convenio respecto de dicho Estado.
4. Cada Estado parte adoptará las medidas necesarias para destruir, lo antes posible, en su territorio, los explosivos sin marcar que se descubran en el mismo y que no estén mencionados

en los párrafos anteriores de este Artículo, que no sean las existencias de explosivos sin marcar en poder de las autoridades de dicho Estado que desempeñen funciones militares o policiales e incorporados como parte integrante de los artefactos militares debidamente autorizados, en la fecha de entrada en vigor de este Convenio respecto de dicho Estado.

5. Cada Estado parte adoptará las medidas necesarias para ejercer un control estricto y efectivo sobre la tenencia y la transferencia de los explosivos mencionados en el párrafo II de la Parte I del Anexo técnico al presente Convenio, a fin de evitar su apoderamiento o utilización con fines incompatibles con los objetivos de este Convenio.

6. Cada Estado parte adoptará las medidas necesarias para destruir lo antes posible, en su territorio, los explosivos sin marcar fabricados después de la entrada en vigor de este Convenio respecto de dicho Estado que no estén incorporados como se especifica en el inciso d) del párrafo II de la Parte I del Anexo técnico al presente Convenio y los explosivos sin marcar que ya no estén comprendidos dentro de ningún otro inciso de dicho párrafo II.

Artículo V

1. Por el presente Convenio se crea la Comisión Técnica Internacional sobre Explosivos (de aquí en adelante llamada "la Comisión") compuesta de no menos de quince ni más de diecinueve miembros nombrados por el Consejo de la Organización de Aviación Civil Internacional (de aquí en adelante llamado "el Consejo"), de entre los candidatos propuestos por los Estados partes en este Convenio.

2. Los miembros de la Comisión serán expertos que tengan experiencia directa y sólida en materia de fabricación o detección de explosivos, o de investigación sobre explosivos.

3. Los miembros de la Comisión prestarán servicios por un periodo de tres años y podrán ser objeto de un nuevo nombramiento.

4. Los períodos de sesiones de la Comisión se convocarán, por lo menos una vez al año en la Sede de la Organización de Aviación Civil Internacional, o en los lugares y fechas que determine o apruebe el Consejo.

5. La Comisión adoptará su reglamento interno, con sujeción a la aprobación del Consejo.

Artículo VI

1. La Comisión evaluará la evolución de la técnica en materia de fabricación, marcación y detección de explosivos.

2. La Comisión, por intermedio del Consejo, comunicará sus conclusiones a los Estados partes y a los organismos internacionales interesados.

3. Siempre que sea necesario, la Comisión hará recomendaciones al Consejo para la enmienda del Anexo técnico a este Convenio. La Comisión tratará de adoptar por consenso sus decisiones sobre dichas recomendaciones. A falta de consenso, la Comisión adoptará dichas decisiones por una mayoría de dos tercios de sus miembros.

4. El Consejo podrá, por recomendación de la Comisión, proponer a los Estados partes enmiendas del Anexo técnico a este Convenio.

Artículo VII

1. Todo Estado parte podrá transmitir al Consejo sus comentarios, dentro de un plazo de noventa días a partir de la fecha de notificación de una propuesta de enmienda del Anexo técnico a este Convenio. El Consejo comunicará estos comentarios a la Comisión lo antes posible para que dicho órgano los examine. El Consejo invitará a todo Estado parte que comente u objete la propuesta de enmienda a consultar a la Comisión.
2. La Comisión examinará las opiniones de los Estados partes formuladas de conformidad con el párrafo anterior e informará al Consejo. El Consejo, después de examinar el informe de la Comisión, y teniendo en cuenta la naturaleza de la enmienda y los comentarios de los Estados partes, incluidos los Estados productores, podrá proponer la enmienda a todos los Estados partes para su adopción.
3. Si la propuesta de enmienda no ha sido objetada por cinco o más Estados partes mediante una notificación por escrito al Consejo dentro del plazo de noventa días a partir de la fecha de notificación de la enmienda por el Consejo, se considerará que ha sido adoptada, y entrará en vigor ciento ochenta días más tarde o después de cualquier otro período fijado en la propuesta de enmienda para los Estados partes que no la hubieren objetado expresamente.
4. Los Estados partes que hubiesen objetado de manera expresa la propuesta de enmienda podrán, posteriormente, mediante el depósito de un instrumento de aceptación o aprobación, manifestar el consentimiento para obligarse a lo dispuesto por la enmienda.
5. Si cinco o más Estados partes han objetado la propuesta de enmienda, el Consejo dará traslado de la misma a la Comisión para su ulterior examen.
6. Si la propuesta de enmienda no ha sido adoptada de conformidad con el párrafo 3 de este Artículo, el Consejo también podrá convocar una conferencia de todos los Estados partes.

Artículo VIII

1. Los Estados partes transmitirán, en lo posible, al Consejo, la información que ayude a la Comisión a desempeñar sus funciones conforme al párrafo 1 del Artículo VI.
2. Los Estados partes mantendrán informado al Consejo sobre las medidas que hayan adoptado para dar cumplimiento a las disposiciones de este Convenio. El Consejo comunicará dicha información a todos los Estados partes y a los organismos internacionales interesados.

Artículo IX

El Consejo, en cooperación con los Estados partes y organismos internacionales pertinentes, adoptará las medidas apropiadas para facilitar la aplicación de este Convenio, incluyendo la prestación de asistencia técnica y las medidas para el intercambio de información relacionada con adelantos técnicos en materia de marcación y detección de explosivos.

Artículo X

El Anexo técnico al presente Convenio constituirá parte integrante del mismo.

Artículo XI

1. Las controversias que surjan entre dos o más Estados partes con respecto a la interpretación o aplicación de este Convenio, y que no puedan solucionarse mediante negociaciones, se

someterán a arbitraje, a petición de uno de ellos. Si en el plazo de seis meses contados a partir de la fecha de presentación de la solicitud de arbitraje las Partes no consiguieran ponerse de acuerdo sobre la forma del mismo, cualquiera de ellas podrá someter la controversia a la Corte Internacional de Justicia, mediante una solicitud presentada de conformidad con el Estatuto de la Corte.

2. Todo Estado parte, en el momento de la firma, ratificación, aceptación o aprobación de este Convenio o de su adhesión al mismo, podrá declarar que no se considera obligado por el párrafo anterior. Los demás Estados partes no estarán obligados por el párrafo anterior ante ningún Estado parte que haya formulado dicha reserva.

3. Todo Estado parte que haya formulado la reserva prevista en el párrafo anterior podrá retirarla en cualquier momento mediante notificación al Depositario.

Artículo XII

Con excepción de lo dispuesto en el Artículo XI, el presente Convenio no podrá ser objeto de reservas.

Artículo XIII

1. El presente Convenio estará abierto a la firma en Montreal, el 1º de marzo de 1991, de los Estados participantes en la Conferencia Internacional de Derecho Aéreo celebrada en Montreal del 12 de febrero al 1º de marzo de 1991. Después del 1º de marzo de 1991, el Convenio estará abierto a la firma de todos los Estados en la Sede de la Organización de Aviación Civil Internacional en Montreal, hasta su entrada en vigor de conformidad con el párrafo 3 de este Artículo. Los Estados que no firmaren el presente Convenio podrán adherirse al mismo en cualquier momento.

2. El presente Convenio estará sujeto a la ratificación, aceptación, aprobación o adhesión de los Estados. Los instrumentos de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión se depositarán en los archivos de la Organización de Aviación Civil Internacional, a la que por el presente se designa Depositaria. Al depositar su instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, cada Estado declarará si es o no Estado productor.

3. El presente Convenio entrará en vigor en el sexagésimo día a contar de la fecha de depósito del trigésimo quinto instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión ante la Depositaria, siempre que no menos de cinco de dichos Estados hayan declarado, de acuerdo con el párrafo 2 del presente Artículo, que son Estados productores. Si se depositan treinta y cinco de tales instrumentos antes de que cinco Estados productores depositen sus instrumentos, este Convenio entrará en vigor en el sexagésimo día a contar de la fecha de depósito del instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión del quinto Estado productor.

4. Para los demás Estados, el presente Convenio entrará en vigor sesenta días después de la fecha de depósito de sus instrumentos de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión.

5. Tan pronto como el presente Convenio entre en vigor, la Depositaria lo registrará de conformidad con el Artículo 102 de la Carta de las Naciones Unidas y de conformidad con el Artículo 83 del Convenio sobre Aviación Civil Internacional (Chicago, 1944).

Artículo XIV

La Depositaria deberá notificar inmediatamente a todos los signatarios y Estados partes:

1. cada firma de dicho Convenio y la fecha correspondiente;
2. el depósito de todo instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión y la fecha correspondiente, indicando expresamente si el Estado ha declarado ser Estado productor;
3. la fecha de entrada en vigor de este Convenio;
4. la fecha de entrada en vigor de toda enmienda a este Convenio o a su Anexo técnico;
5. toda denuncia efectuada con arreglo al Artículo XV; y
6. toda declaración efectuada con arreglo al párrafo 2 del Artículo XI.

Artículo XV

1. Todo Estado parte podrá denunciar el presente Convenio mediante notificación por escrito dirigida a la Depositaria.
2. La denuncia surtirá efecto ciento ochenta días después de la fecha en que la Depositaria reciba la notificación.

EN TESTIMONIO DE LO CUAL los plenipotenciarios que suscriben, debidamente autorizados por sus Gobiernos para hacerlo, firman el presente Convenio.

HECHO en Montreal, el día primero de marzo de mil novecientos noventa y uno, en un original, integrado por cinco textos auténticos en los idiomas español, francés, inglés, ruso y árabe.

ANEXO TÉCNICO

PARTE 1: DESCRIPCIÓN DE EXPLOSIVOS

- I. Los explosivos a que se refiere el párrafo I del Artículo I del presente Convenio son los que:
 - a) contienen en su fórmula uno o más altos explosivos, que en su forma pura tienen una presión de vapor inferior a 10^4 Pa a la temperatura de 25°C;
 - b) contienen en su fórmula un plastificante; y
 - c) son, como mezcla, maleables o flexibles a la temperatura ambiente normal.

- II. Los siguientes explosivos, aun cuando respondan a la descripción de los explosivos del párrafo I de esta Parte, no se considerarán explosivos mientras se sigan teniendo o utilizando con los fines especificados seguidamente o permanezcan incorporados como allí se especifica, a saber, los explosivos que:
 - a) se fabriquen o se tengan en cantidades limitadas únicamente para utilizarlos, con la debida autorización, en la investigación, el desarrollo o el ensayo de explosivos nuevos o modificados;
 - b) se fabriquen, o se tengan, en cantidades limitadas únicamente para utilizarlos, con la debida autorización, para el entrenamiento en la detección de explosivos y/o el desarrollo o ensayo de equipo de detección de explosivos;
 - c) se fabriquen, o se tengan, en cantidades limitadas únicamente para utilizarlos, con la debida autorización, para los fines de las ciencias auxiliares de la administración de justicia; o
 - d) estén destinados a ser incorporados y se incorporen como parte integrante de los artefactos militares debidamente autorizados en el territorio del Estado productor, dentro de los tres años siguientes a la entrada en vigor de este Convenio respecto de dicho Estado. Los artefactos producidos en este periodo de tres años se considerarán como artefactos militares debidamente autorizados según el párrafo 4 del Artículo IV del presente Convenio.

III. En esta Parte:

"con la debida autorización" significa, en los incisos a), b) y c) del párrafo II, permitidos de conformidad con las leyes y los reglamentos del Estado parte de que se trate; y

"altos explosivos" comprende, sin que esta lista sea exhaustiva, la ciclotetrametilentrinitramina (HMX), el tetranitrato de pentaeritrol (PETN) y la ciclotrimetilentrinitramina (RDX).

PARTE 2: AGENTES DE DETECCIÓN

Se entiende por agente de detección cualquiera de las sustancias que figuran en la tabla siguiente. Los agentes de detección descritos en esta tabla están destinados a mejorar la detectabilidad de los explosivos por medios de detección de vapores. En cada caso, el agente de detección se introducirá en el explosivo de manera que se distribuya en forma homogénea en el producto terminado. La concentración mínima del agente de detección en el producto terminado será, en el momento de la fabricación, la que figura en dicha tabla.

Tabla

Nombre del agente de detección	Fórmula molecular	Peso molecular	Concentración mínima
Dinitrato de etilenglicol (EGDN)	$C_2H_4(NO_3)_2$	152	0,2% por masa
2,3-Dimetil-2,3-dinitrobutano (DMNB)	$C_8H_{12}(NO_2)_2$	176	0,1% por masa
para-Mononitrotolueno (p-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5% por masa
orto-Mononitrotolueno (o-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5% por masa

Se considerará marcado todo explosivo que, como resultado de su fórmula ordinaria, contenga cualquiera de los agentes de detección designados a un nivel de concentración igual o superior al mínimo exigido.

الثلاث أجهزة عمكرية مصرح بها حسب الاصول فى اطار الفقرة ٤ من المادة الرابعة فى هذه الاتفاقية .

ثالثا - فى هذا الجزء :

عبارة "المصرح بها حسب الاصول" فى الفقرة ثانيا (أ) ، (ب) و (ج) تعلى المصرح بها بموجب قانون الدولة الطرف المعنية أو نظمها .

وعبارة "المتفجرات القوية" تشمل ، ولكن لا تقتصر على ، رباعى المثيلين الحلقى - رباعى اللترامين (اكتوجين) ، ورابع نترات خماسى الارثريتول (بنترائيت) ، وثلاثى المثيلين الحلقى - ثلاثى اللترامين (هكسوجين) .

الجزء الثالثى : المواد الكاشفة .

المادة الكاشفة هى أى مادة من تلك المواد المهيئة فى الجدول القالى . والمقصود من المواد الكاشفة المذكورة فى هذا الجدول أن تمتعمل لتعزيز امكانية كشف المتفجرات بواسطة الكشف البخارى . وينبذ فى كل حالة ، ادماج المادة الكاشفة فى المتفجر بطريقة تجعلها موزعة بانتظام داخل المنتج النهائى . ويتعين أن يكون الحد الادنى لتركيز المادة الكاشفة فى المنتج النهائى للمتفجر عند صنعها ، كما يلى :

جدول

اسم المادة الكاشفة	الصيغة الجزيئية	الوزن الجزيئى	الحد الادنى للتركيز
ثلاثى نترات اثيلين الجليكول	ك _٤ يد _٤ (ن _٣) _٢	١٥٢	٠.٢٢ % حسب الكتلة
٢ ، ٣ - ثلاثى مثيل - ٢ ، ٣ - ثلاثى نترات البوتان	ك _٦ يد _{١٢} (ن _٣) _٣	١٧٦	٠.١١ % حسب الكتلة
بارا-أحادى نترات التولوين	ك _٧ يد _٧ ن _١	١٣٧	٠.٠٥ % حسب الكتلة
أورثو-أحادى نترات التولوين	ك _٧ يد _٧ ن _١	١٣٧	٠.٠٥ % حسب الكتلة

وإذا كان أحد المتفجرات يحوى ، نتيجة لتركيبه المادى ، على أى من المواد الكاشفة المحددة ، بنسبة التركيز الدنيا اللازمة أو بنسبة تزيد عليها ، فيجب اعتبار أنه قد تم تمييزه .

الملحق الفلى

الجزء الاول - وصف المتفجرات

أولا - المتفجرات المشار اليها فى الفقرة ١ من المادة الاولى هى المتفجرات التى :

(أ) تتكون من متفجر واحد أو أكثر من المتفجرات القوية ، التى يقل ضغط البخار فى حالتها النقية عن 10^{-2} باسكال فى درجة حرارة قدرها ٢٥ درجة مئوية ،

(ب) تحتوى على مادة رابطة ،

(ج) وتتصف بالليونة أو المرونة عند درجة الحرارة العادية الداخلية ، عندما تكون على شكل مخلوط .

ثانيا - المتفجرات التالية ، بالرغم من أنها تفى بوصف المتفجرات المذكور فى الفقرة الاولى من هذا الجزء ، لا تعتبر متفجرات طالما استمرت حيازتها أو استعمالها للاغراض المحددة أعلاه أو اذا ظلت مدمجة بالشكل المحدد أعلاه ، وهى المتفجرات التى :

(أ) يتم تصنيعها أو حيازتها بكميات محدودة لاغراض الاعمال المصرح بها حسب الاصول فى مجالات البحوث والتطوير واختيار متفجرات جديدة أو معدلة ،

(ب) يتم تصنيعها أو حيازتها بكميات محدودة لكى تستعمل للتدريب المصرح به حسب الاصول فى مجال كشف المتفجرات و/أو لتطوير واختبار أجهزة كشف المتفجرات ،

(ج) يتم تصنيعها أو حيازتها بكميات محدودة لاستخدامها فقط لاغراض علم الطب الشرعى المصرح به حسب الاصول .

(د) من المقرر ادماجها والمدمجة كجزء لا يتجزأ من أجهزة حربية مصرح بها حسب الاصول فى اقليم الدولة المنتجة فى غضون ثلاث سنوات من بدء نفاذ هذه الاتفاقية بالنسبة لتلك الدولة ، على أن تعتبر تلك الاجهزة المنتجة خلال فترة السنوات

المادة الخامسة عشرة

١- يجوز لكل دولة متعاقدة أن تسحب من هذه الاتفاقية بموجب الخطار كتابي ترسله الى المودع لديه .

٢- يسرى هذا الانسحاب بعد مرور مائة وثمانين يوما من تاريخ تسلم الاخطار به من جانب المودع لديه .

اشهادا على ذلك وقع مندوبو الدول المفوضون من حكوماتهم حسب الحصول على هذه

الاتفاقية .

حبريت في مولتريال في اليوم الاول من شهر مارس سنة ألف وتسعمائة وواحد وتسعين من نسخة

أصلية واحدة ، ويخمس لغات لها نفس الحجية هي العربية والانجليزية والفرنسية والروسية
والاسبانية .

الاقبل قد أعلنت ، وفقا للفقرة ٢ من هذه المادة ، أنها دول منتجة . وإذا تم ايداع خمس وثلاثين وثيقة من تلك الوثائق قبل قيام خمس من الدول المنتجة بايداع وثائقها ، فيبدأ نفاذ هذه الاتفاقية في اليوم المستين بعد تاريخ ايداع وثيقة تصديق أو قبول أو موافقة أو انضمام الدولة المنتجة الخامسة .

٤- تسرى هذه الاتفاقية بالنسبة للدول الاخرى بعد ستين يوما من تاريخ ايداع وثائق تصديقها أو قبولها أو موافقتها أو انضمامها .

٥- على المودع لديه أن يقوم ، بعد دخول هذه الاتفاقية حيز النفاذ بتسجيلها وفقا للمادة ١٠٢ من ميثاق الأمم المتحدة وطبقا للمادة ٨٣ من اتفاقية الطيران المدني الدولي (شيكاغو ، ١٩٤٤) .

المادة الرابعة عشرة

على المودع لديه أن يقوم فوراً باخطار كل الدول العاقمة وكل الدول الاطراف بما يلي :

- ١- كل توقيع على هذه الاتفاقية وتاريخ ذلك التوقيع ،
- ٢- كل ايداع لوثيقة تصديق أو قبول أو موافقة أو انضمام وتاريخ ذلك الايداع ، مع اعطاء اشارة خاصة بما اذا كانت الدولة قد أفادت بأنها دولة منتجة ،
- ٣- تاريخ دخول هذه الاتفاقية حيز النفاذ .
- ٤- تاريخ نفاذ أي تعديل على هذه الاتفاقية أو على ملحقها الثاني ،
- ٥- أي انسحاب من الاتفاقية وفقا للمادة الخامسة عشرة ،
- ٦- أي اعلان يصدر وفقا للفقرة ٢ من المادة الحادية عشرة .

أطراف النزاع على هيئة التحكيم في غضون ستة أشهر من تاريخ طلب الاحالة الى التحكيم ، قاله
يجوز لأي طرف من هؤلاء الاطراف أن يحل النزاع الى محكمة العدل الدولية بموجب طلب يقدم وفقا
لنظام المحكمة .

٢- يجوز لكل دولة طرف ، عند التوقيع أو التصديق على هذه الاتفاقية أو قبولها أو الموافقة عليها أو
الانضمام اليها ، أن تعلن عدم التزامها بالفقرة السابقة . ومن ثم لا تلتزم الدول الاطراف الاخرى
بالفقرة المذكورة تجاه أية دولة طرف تكون قد أبدت مثل هذا التحفظ .

٣- يجوز لأي دولة طرف تكون قد أبدت تحفظا وفقا للفقرة السابقة أن تسحب هذا التحفظ في أي وقت
بموجب اخطار ترسله الى المودع لديه .

المادة الثالثة عشرة

فيما عدا الحالة المشار اليها في المادة الحادية عشرة ، لا يجوز ابداء أي تحفظ على هذه
الاتفاقية .

المادة الثالثة عشرة

١- يفتح باب التوقيع على هذه الاتفاقية في مونتريال في أول مارس ١٩٩١ بالنسبة للدول التي اشتركت
في المؤتمر الدولي لقانون الجو المتمدد بمونتريال من ١٢ فبراير الى ١ مارس ١٩٩١ . وبعد ١
مارس ١٩٩١ ، يفتح باب التوقيع على الاتفاقية لجميع الدول في مقر منظمة الطيران المدني الدولي
بمونتريال الى حين بدء نفاذها وفقا للفقرة ٣ من هذه المادة . ويجوز لأي دولة لم توقع على هذه
الاتفاقية أن تنضم اليها في أي وقت .

٢- تخضع هذه الاتفاقية للتصديق أو القبول أو الموافقة أو الانضمام من جانب الدول . وتودع وثائق
التصديق أو القبول أو الموافقة أو الانضمام لدى منظمة الطيران المدني الدولي التي تم تعيينها في
هذه الاتفاقية كجهة ايداع . وعلى كل دولة ، عندما تودع وثيقة التصديق أو القبول أو الموافقة أو
الانضمام ، أن تعلن ما اذا كانت منتجة أم لا .

٣- تدخل هذه الاتفاقية حيز النفاذ في اليوم الستين بعد تاريخ ايداع وثيقة التصديق أو القبول أو
الموافقة أو الانضمام الخامسة والثلاثين لدى المودع لديه ، بشرط أن تكون خمس من تلك الدول على

٤- يجوز للدول الاطراف التي اعترضت مراعاة على التعديل المقترح أن تعرب ، بعد ذلك ، عن موافقتها على الالتزام بأحكام التعديل بواسطة ايداع وثيقة قبول أو موافقة .

٥- اذا اعترض على التعديل المقترح خمس دول أو أكثر من الدول الاطراف ، فعلى المجلس أن يحيله الى اللجنة لمزيد من البحث .

٦- اذا لم يتم اقرار التعديل المقترح وفقا للفقرة ٢ من هذه المادة ، يجوز للمجلس أيضا أن يعقد مؤتمرا لكل الدول الاطراف .

المادة الثامنة

١- على الدول الاطراف ، ان أمكن ، أن توصل الى المجلس المعلومات التي من شأنها أن تساعد اللجنة في تأدية وظائفها وفقا للفقرة ١ من المادة السادسة .

٢- على الدول الاطراف أن تحيط المجلس علما بصفة دورية بالتدابير المتخذة من جانبها لتنفيذ أحكام هذه الاتفاقية . وعلى المجلس أن يرسل هذه المعلومات الى جميع الدول الاطراف والمنظمات الدولية المعنية .

المادة التاسعة

على المجلس أن يتخذ ، بالتعاون مع الدول الاطراف والمنظمات الدولية المعنية ، الاجراءات اللازمة لتسهيل تنفيذ هذه الاتفاقية ، بما في ذلك تقديم المساعدة الفنية والاجراءات الخاصة بتبادل المعلومات حول التطورات الفنية في مجال تمييز المتفجرات وكثفها .

المادة العاشرة

يشكل الملحق الفني جزءا لا يتجزأ من هذه الاتفاقية .

المادة الحادية عشرة

١- أي نزاع بين دولتين أو أكثر من الدول الاطراف حول تفسير أو تطبيق هذه الاتفاقية ، ولا يمكن تسويته عن طريق التفاوض ، يحال الى التحكيم بناء على طلب احدى هذه الدول . واذا لم يتفق

المادة السادسة

- ١- تقوم اللجنة بتقييم التطورات الفنية المتعلقة بتصنيع المتفجرات وتمييزها وكشفها .
- ٢- تقوم اللجنة ، من خلال المجلس ، بإرسال نتائج أعمالها الى الدول الاطراف والى المنظمات الدولية المعنية .
- ٣- تقوم اللجنة ، كلما كان ذلك ضروريا ، بتقديم توصيات الى المجلس لادخال تعديلات على الملحق الفني لهذه الاتفاقية . وعلى اللجنة أن تسعى الى اتخاذ قراراتها بشأن تلك التوصيات باجماع الآراء . واذا تعذر ذلك ، فتتخذ تلك القرارات بأغلبية ثلثي أعضاء اللجنة .
- ٤- يجوز للمجلس ، بناء على توصية من اللجنة ، أن يقترح على الدول الاطراف ادخال تعديلات على الملحق الفني لهذه الاتفاقية .

المادة السابعة

- ١- يجوز لكل دولة طرف أن ترسل تعليقاتها الى المجلس في غضون تسعين يوما من تاريخ الاخطار بتعديل مقترح على الملحق الفني لهذه الاتفاقية . ويقوم المجلس في أقرب وقت ممكن بإحالة تلك التعليقات الى اللجنة لكي تنظر فيها . وعلى المجلس أن يدعو أية دولة طرف تكون قد تقدمت بتعليقات أو اعتراضات على التعديل المقترح الى أن تشاور اللجنة .
- ٢- على اللجنة أن تنظر في الآراء التي تعرب عليها الدول الاطراف وفقا للفقرة السابقة وأن تقدم تقريرها الى المجلس في هذا الشأن . ويجوز للمجلس ، بعد النظر في تقرير اللجنة ، ومع الاخذ في الاعتبار طبيعة التعديلات والتعليقات من الدول الاطراف ، بما فيها الدول المنتجة ، أن يقترح التعديل على جميع الدول الاطراف لاقتراره .
- ٣- اذا لم يعترض على التعديل المقترح خمس دول أو أكثر من الدول الاطراف ، بواسطة اخطار كتابي الى المجلس في غضون تسعين يوما من تاريخ اخطارها بهذا التعديل بواسطة المجلس ، يعتبر أن هذا التعديل قد تم اقراره ، ويدخل حيز النفاذ بعد مائة وثمانين يوما من ذلك التاريخ ، أو بعد أي فترة أخرى محددة في التعديل المقترح ، بالنسبة للدول الاطراف التي لم تعترض صراحة عليه .

سلطاتها التي تؤدي مهامها عسكرية أو شرطية ، والمدمجة كجزء لا يتجزأ من أجهزة حربية مصرح بها حسب الأصول عند بدء نفاذ هذه الاتفاقية بالنسبة لتلك الدولة .

٥- على كل دولة طرف أن تتخذ الاجراءات الضرورية لممارسة رقابة صارمة وفعالة على حيازة ونقل حيازة المتفجرات المشار اليها في الفقرة «ثانيا» من الجزء الاول من الملحق الفني لهذه الاتفاقية لمنع تحويلها أو استعمالها لاغراض ملطافية لاهداف هذه الاتفاقية .

٦- على كل دولة طرف أن تتخذ الاجراءات الضرورية للتأكد من القيام في اقليمها ، في أقرب وقت ممكن ، باتلاف المتفجرات غير المميزة المصنعة منذ بدء نفاذ هذه الاتفاقية بالنسبة لتلك الدولة التي لا تكون مدمجة على النحو المحدد في الفقرة «ثانيا» د) من الجزء الاول من الملحق الفني لهذه الاتفاقية وكذلك المتفجرات غير المميزة التي لم تعد تدرج في لطاق أي فقرات فرعية من الفقرة «ثانيا» المذكورة .

المادة الخامسة

١- أنشئت بمقتضى هذه الاتفاقية لجنة تسمى اللجنة الفنية الدولية للمتفجرات (ويشار اليها فيما بعد باسم «اللجنة») ، وتتألف من لا يقل عن خمسة عشر عضوا ولا يزيد على تسعة عشر عضوا يعينهم مجلس منظمة الطيران المدني الدولي (ويشار اليه فيما بعد باسم «المجلس») من بين الاشخاص الذين ترشحهم الدول الاطراف في هذه الاتفاقية .

٢- يكون أعضاء اللجنة من الخبراء الذين يتمتعون بخبرة مباشرة وواسعة في المجالات المتعلقة بتصنيع المتفجرات أو كشفها أو الهوون الخاصة بها .

٣- يعين أعضاء اللجنة لمدة ثلاث سنوات ويجوز إعادة تعيينهم .

٤- تعقد دورات اللجنة مرة واحدة على الأقل كل سنة في مقر منظمة الطيران المدني الدولي ، أو في أي أماكن أو مواعيد يحددها أو يوافق عليها المجلس .

٥- تعقد اللجنة نظامها الاساسي شريطة موافقة المجلس عليه .

المادة الثالثة

- ١- على كل دولة طرف أن تتخذ الاجراءات الضرورية والفعّالة لحظر ومنع ادخال متفجرات غير مميزة الى اقليمها أو اخراجها منه .
- ٢- لا تصرى الفقرة السابقة على عمليات النقل لاغراض لا تتعارض مع أهداف هذه الاتفاقية ، بواسطة السلطات التابعة لدولة طرف التي تؤدي مهام عسكرية أو شرطية ، لمتفجرات غير مميزة تكون خاضعة لرقابة تلك الدولة الطرف وفقاً للفقرة ١ من المادة الرابعة .

المادة الرابعة

- ١- على كل دولة طرف أن تتخذ الاجراءات الضرورية لممارسة رقابة صارمة وفعّالة على حيازة ونقل حيازة المتفجرات غير المميزة التي تكون قد صنعت في اقليمها أو أدخلت اليه قبل سريان مفعول هذه الاتفاقية بالنسبة لتلك الدولة . وذلك لمنع تحويلها أو استعمالها لخدمة أغراض متناقضة لأهداف هذه الاتفاقية .
- ٢- على كل دولة طرف أن تتخذ الاجراءات الضرورية للتأكد من أن كل المخزونات من المتفجرات المشار اليها في الفقرة ١ من هذه المادة ، التي لا توجد لدى السلطات العسكرية أو شرطية ، قد تم اتلافها أو استهلاكها لاغراض لا تتنافى مع أهداف هذه الاتفاقية ، أو تم تمييزها أو ابطال مفعولها بصفة مستديمة في غضون فترة ثلاث سنوات من تاريخ سريان مفعول هذه الاتفاقية بالنسبة لتلك الدولة .

- ٣- على كل دولة طرف أن تتخذ الاجراءات الضرورية للتأكد من أن كل المخزونات من المتفجرات المشار اليها في الفقرة ١ من هذه المادة ، التي توجد لدى السلطات العسكرية أو سلطات الشرطة والتي لا تكون مدمجة كجزء لا يجزأ من أجهزة حربية مصرح بها حسب الاصول ، قد تم اتلافها أو استهلاكها لاغراض لا تتنافى مع أهداف هذه الاتفاقية ، أو تم تمييزها أو ابطال مفعولها بصفة مستديمة وذلك في غضون ١٥ سنة من تاريخ سريان مفعول هذه الاتفاقية بالنسبة لتلك الدولة .

- ٤- على كل دولة طرف أن تتخذ الاجراءات الضرورية للتأكد من القيام في اقليمها ، في أقرب وقت ممكن ، باتلاف المتفجرات غير المميزة التي قد يكتشف وجودها في ذلك الاقليم والتي لا تشير اليها الفقرات السابقة من هذه المادة ، وذلك بخلاف المخزونات من المتفجرات غير المميزة الموجودة لدى

وإذ تلاحظ بعين الرضا الدور الذي قام به مجلس منظمة الطيران المدني الدولي في اعداد الاتفاقية بالإضافة الى رغبته في القيام بالوظائف المتعلقة بتنفيذها ،

قد اتفقت على التالي :

المادة الاولى

لاغراض هذه الاتفاقية :

١- «المتفجرات» تعنى المتلججات الناسفة ، المعروفة على نحو شائع باسم «المتفجرات البلاستيكية» ، بما في ذلك المتفجرات التي تكون على شكل صفيح مرن أو لين ، حسب الوصف الوارد لها في الملحق الفنى لهذه الاتفاقية .

٢- «مادة كاشفة» تعنى مادة تضاف الى متفجر لتسهيل كشفه ، حسب الوصف الوارد لها في الملحق الفنى لهذه الاتفاقية .

٣- «تجهيز» تعنى اضافة مادة كاشفة الى متفجر وفقا للملحق الفنى لهذه الاتفاقية .

٤- «تصنيع» تعنى أية عملية لانتاج متفجرات بما في ذلك اعادة تجهيزها .

٥- «أجهزة حربية مصرح بها حسب الأصول» تشمل ، على سبيل المثال لا الحصر ، القنابل والخرائطيش والقذائف والالغام والمقذوفات والصواريخ والحشوات المدببة والقنابل اليدوية والمقذوفات الثاقبة التي تصنع فقط لاغراض عسكرية أو لاغراض الشرطة وفقا لقوانين وأنظمة الدولة الطرف المعنية .

٦- «دولة منتجة» تعنى أى دولة تصنع متفجرات في اقليمها .

المادة الثانية

على كل دولة طرف أن تتخذ الاجراءات الضرورية والفعالة لحظر ومنع تصنيع متفجرات غير معيزة في اقليمها .

اتفاقية

بشأن تمييز المتفجرات البيلاستيكية بفرض كشفها

ان الدول الاطراف في هذه الاتفاقية ،

ادراكا طيبا لما يبلج عن أفعال الارهاب من آثار على الامن الدولى ،

وإذ تعرب عن عميق قلقها إزاء الانفصال الارهابية التي ترمى الى تدمير الطائرات ووسائل النقل الاخرى
وغير ذلك من الاهداف ،

وإذ يفتقها أن متفجرات بلاستيكية قد استخدمت في ارتكاب مثل هذه الافعال الارهابية .

وإذ تضع في اعتبارها أن تمييز تلك المتفجرات بفرض كشفها من شأنه أن يسهم كثيرا في منع ارتكاب
تلك الانفصال غير المشروعة ،

واعترافا بلها بوجود حاجة ملحة ، لغرض ردم تلك الانفصال غير المشروعة ، الى وضع وثيقة دولية
لازام الدول بأن تتبنى اجراءات ملائمة لضمان التمييز الواجب للمتفجرات البلاستيكية ،

وإذ تضع في اعتبارها القرار ٦٣٥ الصادر عن مجلس الامن التابع للأمم المتحدة في ١٤ يولية ١٩٨٩ ،
والقرار ٢٩/٤٤ الصادر عن الجمعية العامة للأمم المتحدة في ٤ ديسمبر ١٩٨٩ ، اللذان يحثان منظمة
الطيران المدلى الدولى على تكثيف عملها من أجل إقامة نظام دولى لتمييز المتفجرات البلاستيكية أو
المصفحة بفرض كشفها .

وإذ تأخذ بعين الاعتبار القرار ٢٧د-٨ الذى أقرته بالاجماع الدورة السابعة والعشرون للجمعية العمومية
لنظمة الطيران المدلى الدولى ، والذى أيد اعداد وثيقة دولية جديدة بخصوص تمييز المتفجرات
البلاستيكية أو المصفحة بفرض كشفها مع اعطاء هذا الموضوع أعلى درجة من الاولوية المطلقة ،

4/91, Q/P1/3000; 11/93, Q/P2/500;
8/94, Q/P3/1500; 6/98, Q/P4/750

Order No. 9751
Printed in ICAO

**CONVENTION ON THE MARKING OF PLASTIC EXPLOSIVES
FOR THE PURPOSE OF DETECTION
DONE AT MONTREAL ON 1 MARCH 1991**

Entry into force:	The Convention entered into force on 21 June 1998.
Status:	115 Parties.

State	Date of signature	Date of deposit of instrument of ratification, acceptance (A), approval (AA), accession (a) or succession (s)	Effective date
Afghanistan (3)	1/3/91	1/10/03	30/11/03
Albania (3)		20/10/04 (a)	19/12/04
Algeria (1)(3)		14/11/96 (a)	21/6/98
Argentina (2)	1/3/91	8/3/99	7/5/99
Austria (2)	16/12/97	31/5/99	30/7/99
Azerbaijan (3)		4/7/00 (a)	2/9/00
Bahrain (3)		30/1/96 (a)	21/6/98
Barbados (3)		12/9/02 (a)	11/11/02
Belarus (3)	1/3/91	6/2/02 (A.A)	7/4/02
Belgium	1/3/91		
Belize	1/3/91		
Benin (3)		30/3/04 (a)	29/5/04
Bolivia (3)	1/3/91	1/2/02	2/4/02
Bosnia and Herzegovina (2)		3/5/04 (a)	2/7/04
Botswana (3)		19/9/00 (a)	18/11/00
Brazil (1)(2)	1/3/91	4/10/01	3/12/01
Bulgaria (2)	26/3/91	8/9/99	7/11/99
Burkina Faso (3)		7/7/04 (a)	5/9/04
Cameroon (3)		3/6/98 (a)	2/8/98
Canada (2)	1/3/91	29/11/96	21/6/98
Cape Verde (3)		4/11/02 (a)	3/1/03
Chile (3)	1/3/91	2/8/00	1/10/00
China (9)	--	--	--
Colombia	13/12/91		
Costa Rica	1/3/91		
Côte d'Ivoire	1/3/91		
Croatia (3)		24/2/05 (a)	25/4/05
Cuba (1)(3)		30/11/01 (a)	29/1/02
Cyprus (3)		20/9/02 (a)	19/11/02
Czech Republic (2)(4)		25/3/93 (s)	21/6/98
Denmark (3)(5)	1/3/91	5/10/98	4/12/98
Djibouti (3)		11/6/04 (a)	10/8/04
Ecuador (3)	1/3/91	15/12/95	21/6/98

Egypt (3)	1/3/91	19/7/93	21/6/98
El Salvador (3)		18/2/00 (a)	18/4/00
Eritrea (3)		1/12/94 (a)	21/6/98
Estonia (3)		5/3/96 (a)	21/6/98
Finland (2)	25/3/93	5/12/01 (A)	3/2/02
France (2)	1/3/91	21/5/97	21/6/98
Gabon	1/3/91		
Gambia (3)		20/6/00 (a)	19/8/00
Georgia (3)		25/4/00 (a)	24/6/00
Germany (2)	1/3/91	17/12/98	15/2/99
Ghana (3)	1/3/91	22/4/98	21/6/98
Greece (2)	1/3/91	30/10/95	21/6/98
Grenada (3)		15/01/02 (a)	16/3/02
Guatemala (3)		26/11/97 (a)	21/6/98
Guinea (3)	1/3/91	23/1/04	23/3/04
Guinea-Bissau	1/3/91		
Honduras (1)(3)	26/3/91	18/2/04	18/4/04
Hungary (3)	30/10/92	11/1/94	21/6/98
Iceland (3)		24/5/02 (a)	23/7/02
India (1)(2)		16/11/99 (a)	15/1/00
Ireland (3)		15/7/03 (a)	13/9/03
Israel	1/3/91		
Italy (3)		26/9/02 (a)	25/11/02
Japan (2)		26/9/97 (a)	21/6/98
Jordan (3)	17/7/92	23/5/96	21/6/98
Kazakhstan (3)		18/5/95 (a)	21/6/98
Kenya (3)		22/10/02 (a)	21/12/02
Kuwait (3)	1/3/91	18/3/96	21/6/98
Kyrgyzstan (3)		14/7/00 (a)	12/9/00
Latvia (3)		17/8/99 (a)	16/10/99
Lebanon (3)	1/3/91	26/11/97	21/6/98
Libyan Arab Jamahiriya (3)		10/10/02 (a)	9/12/02
Liechtenstein (3)		4/12/02 (a)	2/2/03
Lithuania (3)		21/11/96 (a)	21/6/98
Madagascar (3)	1/3/91	23/12/03	21/2/04
Maldives (3)		22/3/99 (a)	21/5/99
Mali (3)	1/3/91	28/9/00	2/11/00
Malta (3)		15/11/94 (a)	21/6/98
Marshall Islands (3)		6/2/03 (a)	7/4/03
Mauritius	1/3/91		

Mexico (3)	1/3/91	9/4/92	21/6/98
Monaco (3)		14/5/98 (a)	13/7/98
Mongolia (3)		22/9/99 (a)	21/11/99
Morocco (3)		26/5/99 (a)	25/7/99
Myanmar (1)(3)		1/9/04 (a)	31/10/04
Netherlands (3)	2/8/91	4/5/98	3/7/98
New Zealand (3)(10)		19/12/03 (a)	17/2/04
Nicaragua	6/10/94		
Nigeria (3)		10/5/02 (a)	9/7/02
Norway (2)	1/3/91	9/7/92	21/6/98
Oman (3)		13/12/01 (a)	11/2/02
Pakistan	1/3/91		
Palau (3)		30/11/01 (a)	29/1/02
Panama (3)		12/4/96 (a)	21/6/98
Paraguay (3)		15/10/04 (a)	14/12/04
Peru (1)(3)	1/3/91	7/2/96	21/6/98
Philippines (3)		17/12/03 (a)	15/2/04
Portugal (3)		9/10/02 (a)	8/12/02
Qatar (3)		9/11/98 (a)	8/1/99
Republic of Korea (1)(2)	1/3/91	2/1/02	3/3/02
Republic of Moldova (3)		1/12/97 (a)	21/6/98
Romania (3)		21/9/98 (a)	20/11/98
Russian Federation	1/3/91		
Saint Kitts and Nevis (3)		9/5/02 (a)	8/7/02
Samoa (3)		9/7/98 (a)	7/9/98
Saudi Arabia (3)(6)		11/7/96 (a)	21/6/98
Senegal (3)	1/3/91	11/2/04	11/4/04
Seychelles (3)		14/8/03 (a)	13/10/03
Singapore (3)		20/1/03 (a)	21/3/03
Slovakia (2)(7)		20/3/95 (s)	21/6/98
Slovenia (3)		5/6/00 (a)	4/8/00
South Africa (2)		1/12/99 (a)	30/1/00
Spain (2)	5/4/93	31/5/94	21/6/98
Sri Lanka (3)		11/10/01 (a)	10/12/01
Sudan (3)		25/5/00 (a)	24/7/00
Suriname (3)		27/3/03 (a)	26/5/03
Swaziland (3)		13/5/03 (a)	12/7/03
Sweden	13/11/92		
Switzerland (2)	1/3/91	3/4/95	21/6/98

Syrian Arab Republic (1)(3)(11)		29/9/04 (a)	28/11/04
The former Yugoslav Republic of Macedonia (3)		21/9/98 (a)	20/11/98
Togo (3)	1/3/91	22/7/03	20/9/03
Tonga (3)		10/12/02 (a)	8/2/03
Trinidad and Tobago (3)		3/1/01	2/6/01
Tunisia (3)		28/5/97 (a)	21/6/98
Turkey (1)(3)	7/5/91	14/12/94	21/6/98
Turkmenistan (3)		14/1/05 (a)	16/3/05
Uganda (3)		2/7/04 (a)	31/8/04
Ukraine (3)	1/3/91	18/3/99	17/5/99
United Arab Emirates (3)		21/12/92 (a)	21/6/98
United Kingdom (2)(8)	1/3/91	28/4/97	21/6/98
United Republic of Tanzania (3)		11/2/03 (a)	12/4/03
United States (2)	1/3/91	9/4/97	21/6/98
Uruguay (3)		14/6/01 (a)	13/8/01
Uzbekistan (3)		9/6/99 (a)	8/8/99
Zambia (3)		31/5/95 (a)	21/6/98

(1) Reservation: Does not consider itself bound by Article XI, paragraph 1, of the Convention.

(2) Declaration, in accordance with Article XIII, paragraph 2, of the Convention, that it is a producer State.

(3) Declaration, in accordance with Article XIII, paragraph 2, of the Convention, that it is not a producer State.

(4) By a Note dated 8 March 1993, received on 25 March 1993, the Government of the Czech Republic informed the International Civil Aviation Organization that, as a successor State created as a result of the dissolution of the Czech and Slovak Federal Republic, it considered itself bound, as of 1 January 1993, by the Convention. The declaration made by the former Czech and Slovak Federal Republic in accordance with Article XIII, paragraph 2, thereof continues in force for the Czech Republic (see footnote 2).

(5) The Government of Denmark made the following reservation at the time of ratification of the Convention: "Until later decision, the Convention will not be applied to the Faroe Islands."

(6) Reservation: The Kingdom of Saudi Arabia is not bound by Paragraph 1 of Article XI, except with an explicit declaration on its part and on a case by case basis.

(7) By a Note dated 16 February 1995, received on 20 March 1995, the Government of the Slovak Republic informed the International Civil Aviation Organization that, as a successor State, born from the dissolution of the Czech and Slovak Federal Republic, it considered itself bound, as of 1 January 1993, by the Convention. The declaration made by the former Czech and Slovak Federal Republic in accordance with Article XIII, paragraph 2, thereof continues in force for the Slovak Republic (see footnote 2).

(8) Ratification by the United Kingdom was in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and Hong Kong.

Statement issued by the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, dated 18 June 1997:

"...in accordance with the Joint Declaration of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the People's Republic of China on the Question of Hong Kong, signed on 19 December 1984, the Government of the United Kingdom will restore Hong Kong to the People's Republic of China with effect from 1 July 1997. The Government of the United Kingdom will continue to have international responsibility for Hong Kong until that date. Therefore, from that date the Government of the United Kingdom will cease to be responsible for the international rights and obligations arising from the application of the Convention to Hong Kong."

On 31 August 1999 the Government of the United Kingdom extended ratification of this Convention to the Bailiwick of Guernsey, the Bailiwick of Jersey, the Isle of Man, the Cayman Islands, the Falkland Islands and Montserrat, with effect from 30 October 1999.

On 27 November 2000 the Government of the United Kingdom extended ratification of this Convention to the British Virgin Islands, with effect from 26 January 2001.

(9) By a Note dated 20 March 2001, received on 22 March 2001, the Government of the People's Republic of China informed the International Civil Aviation Organization of the following with regard to the application of the Convention to the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China:

"In accordance with Section 11, Appendix 1 of the Joint Declaration of the People's Republic of China and the United Kingdom of the Great Britain and Northern Ireland and Article 153 of the Basic Law of the Hong Kong Administrative Region of the People's Republic of China, international agreements to which the People's Republic of China is not a party but which are implemented in Hong Kong may continue to be implemented in the Hong Kong Special Administrative Region. In view of this, the above-mentioned Convention remains to be applicable to Hong Kong Special Administrative Region after July 1, 1997. Meanwhile, according to Article 13 of the Convention, the Government of the People's Republic of China also wishes to make the following declaration: The Hong Kong Special Administrative Region is not a producer region of plastic explosives.

Within the above ambit, responsibility for the international rights and obligations of a party to the Convention will be assumed by the People's Republic of China."

(10) In its instrument of accession, the Government of New Zealand declared that "this ratification shall not extend to Tokelau unless and until a Declaration to this effect is lodged by the Government of New Zealand with the Depositary on the basis of appropriate consultation with that territory."

(11) The instrument of accession by the Government of the Syrian Arab Republic contains the following reservation: "The accession of the Syrian Arab Republic to the said convention shall in no way imply recognition of Israel and consequently shall not involve entering with it into any dealing governed by the provisions of the convention."

PROJEKT

Warsaw,2005

DECLARATION

In accordance with Article XIII, paragraph 2 of the *Convention on the marking of plastic explosives for the purpose of detection* done at Montreal on 1 March 1991, the Republic of Poland hereby declare that is a producer state of plastic explosives.